

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

BŘEZEN / DUBEN 2009

PETRA KUCHYŇKOVÁ, ONDŘEJ KRUTÍLEK, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO 2009

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY (CDK)

nezávislá, nezisková vzdělávací a kulturní organizace založená ve formě občanského sdružení v srpnu 1993 v Brně

navazuje na některé starší iniciativy, jež souvisejí s rozvojem nezávislých aktivit a vydáváním samizdatových časopisů před listopadem 1989

Činnost

publikační a vydavatelská činnost (od založení CDK přes 250 vydaných knih)

vydávání periodik *Revue Politika* (nástupce někdejší *Revue Proglas*)

a *Proglas* (nástupce časopisu *Teologie & Společnost*)

odborný servis různým složkám veřejné správy

pořádání přednášek, seminářů a konferencí

Struktura CDK

CDK se člení na dva relativně svébytné, přesto však vzájemně intenzivně komunikující instituty: **Institut pro politiku a kulturu (IPK)** a **Institut křesťanských studií (IKS)**. Vedle obou institutů provozuje také vlastní nakladatelství a typografické studio. Vrcholným řídicím orgánem je Rada CDK, jejíž rozhodnutí realizuje výkonný ředitel.

Personální složení Rady CDK

Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D.

předseda CDK

Ing. Zdeněk Granát

finanční ředitel CDK a jednatel

doc. PhDr. Jiří Hanuš, Ph.D.

ředitel IKS

František Mikš

ředitel IPK a jednatel

doc. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

výkonný ředitel CDK

Kontakt

Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK)

Venhudova 17, 614 00 Brno, Česká republika

cdk@cdk.cz, tel.: 545 213 862, mobil: 775 570 801, www.cdk.cz

INSTITUT PRO POLITIKU A KULTURU (IPK)

Činnost

vydávání *Revue Politika*
vydávání knih z oblasti společenských věd
pořádání konferencí, seminářů a přednášek
analýza evropské legislativy a politiky
podpora demokracie v zemích s nedemokratickou minulostí

Revue Politika

exkluzivní pravicový měsíčník pro politiku, společnost a kulturu vycházející nepřetržitě již devatenáctým rokem
podává neotřelý, fundovaný a realistický pohled na dění u nás i v zahraničí
nabízí komentáře, analýzy a eseje nejlepších českých autorů (politologů, historiků, sociologů, ekonomů, právníků a publicistů) a nejzajímavější překlady z prestižních zahraničních časopisů
pravidelně informuje o knižních novinkách týkajících se politiky a všeho, co s ní souvisí
UKÁZKOVÉ ČÍSLO ZDARMA!

Konference, semináře a přednášky

IPK pořádá – samostatně či v součinnosti s některou z akademických nebo neziskových institucí a nadací – odborné konference, semináře či přednášky. Našimi nejčastějšími partnery jsou Filozofická fakulta, Fakulta sociálních studií a Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity a Ústav pro soudobé dějiny AV ČR.

Analytická činnost

IPK má vytvořenu síť kontaktů na kvalitní a erudované právníky, politology, ekonomy a další odborníky, která umožňuje zajistit vypracování odborných analýz a návrhů zákonů téměř na jakékoli téma
IPK zprostředkovává vazbu mezi politickou reprezentací a akademickým prostředím
od roku 2002 IPK příležitostně vypracovává odborné analýzy pro Ministerstvo zahraničních věcí ČR a Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a návrhy zákonů pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR

Analýza a monitoring EU

V roce 2004 v rámci IPK vzniklo z iniciativy poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona (EPP-ED/ODS) oddělení pro analýzu evropské legislativy a politiky, jehož posláním je:
zajišťování pravidelného měsíčního monitoringu evropské legislativy
provádění analýz vybraných legislativních problémů
pravidelné zprostředkovávání výsledků práce prostřednictvím médií

Spolupráce s EPP-ED

Od roku 2003 IPK spolupracuje s poslaneckou frakcí EPP-ED v Evropském parlamentu. V rámci této spolupráce:

organizuje konference na nejruznější společensko-politická témata (např. perspektivy EU, cesta České republiky do EU)
vydává odborné publikace (např. sborník *Cesta České republiky do Evropské unie*)
zajišťuje vydávání informačních brožur seznamujících širokou veřejnost s problematikou EU (např. *Co byste měli vědět o Evropském parlamentu, Evropská unie a vaše město/obec, Čeští zemědělci a Společná zemědělská politika Evropské unie*)
vydává přílohy časopisu *Revue Politika* (např. *EPP-ED a evropská politika, EPP-ED a evropská ústava, EPP-ED po rozšíření EU, EPP-ED a liberalizace světového obchodu, EU a její východní sousedé*)

Součástí *Revue Politika* je i rubrika Evropské stránky, kde jsou prezentovány komentáře, analýzy a překlady zahraničních článků týkající se problémů projektu evropské integrace.

Podpora procesů demokratizace

IPK realizuje zahraniční projekty, v jejichž rámci se snaží podporovat procesy demokratizace v zemích, které mají aktuální zkušenost s nedemokratickým režimem. Pro tyto projekty hledá finanční podporu jak u zahraničních, tak i u domácích organizací a institucí.

v letech 2004–2005 se uskutečnil projekt „Democratic Institution Building Process in Transition – Lessons from the Czech Republic“ zaměřený na podporu demokratizačních procesů v Iráku
v roce 2006 proběhl projekt „Jak končí starý režim a začíná nový; čeho se vyvarovat a co podpořit?“ zaměřený na podporu demokratizace na Ukrajině

Personální složení IPK

František Mikš	ředitel
PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.	odborný pracovník
Mgr. Kateřina Hloušková, Ph.D.	odborný pracovník
PhDr. Pavel Pšeja, Ph.D.	odborný pracovník
Mgr. Petra Kuchyňková	analytik
Mgr. Ondřej Krutílek	analytik
Bc. Iveta Frízlová	analytik-asistent

Kontakt

Institut pro politiku a kulturu (IPK)
Centra pro studium demokracie a kultury (CDK)
Venhudova 17, 614 00 Brno, Česká republika
ipk@cdk.cz, tel.: 545 213 862, mobil: 775 570 805
www.cdk.cz/ipk

PROFILY AUTORŮ

Mgr. Petra Kuchyňková

V CDK působí jako analytička evropské legislativy od září 2004. Vystudovala obor mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity, kde v současnosti postgraduálně studuje obor politologie se zaměřením na mezinárodní vztahy a působí jako asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií. V rámci své odborné činnosti se věnuje především aktuálnímu dění v Evropské unii, společné zemědělské politice Evropské unie a východní dimenzi vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky se zaměřením na rozvoj vztahu Rusko – Evropská unie.

Mgr. Ondřej Krutílek

V CDK působí jako analytik evropské legislativy a redaktor od září 2004. Od ledna 2005 výkonný redaktor *Revue Politika*. Vystudoval magisterský program mezinárodní vztahy a evropská studia a bakalářský program politologie na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity, kde v současnosti postgraduálně studuje politologii se zaměřením na evropská studia. Autor řady odborných textů. Pravidelně publikuje v tištěných médiích.

Bc. Iveta Frízlová

V CDK působí jako analytik-asistent. Vystudovala bakalářský program anglický jazyk a literatura na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Na Fakultě sociálních studií MU v současnosti studuje bakalářský program politologie a mezinárodní vztahy a navazující magisterský program evropská studia.

Navštivte
internetové stránky
www.hynekfajmon.cz

HYNEKFAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

OBSAH

Editorial	6	II. Aktuální problémy	23
Executive summary	7	2.1. Budoucnost EU	23
I. Projednávaná legislativa (vybrané oblasti)	14	2.2 Evropská rada – summit	23
1.1 Evropský parlament	14	2.3 Financování EU	24
Antidiskriminační směrnice	14	Revize finanční perspektivy 2007–2013	24
Nařízení o koordinaci		2.4 Rozšiřování EU	25
národních systémů sociálního zabezpečení	14	Chorvatsko	25
Vysoké ceny mezinárodního roamingu	15	Turecko	25
Spotřební daň z cigaret	15	2.5 Vnější vztahy EU	25
Regulace ratingových agentur	16	EU-USA	25
Směrnice o značení pneumatik	16	Guantánamo	26
Směrnice o energetické náročnosti budov	16	„Východní politika“ EU	26
Přeshraniční poskytování zdravotnické péče	17	2.6 Zemědělství	27
Rodinný balík	18	Nová pravidla pomoci	
Nařízení o ekoznačení	18	„znevýhodněným oblastem“ (LFA)	27
Telekomunikační balík	18	III. Přehled klíčových hlasování EP a hlasování skupiny ODS v EP	29
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/88/EC o některých aspektech úpravy pracovní doby	19	Plenární zasedání ve dnech 23. – 26. března 2009	29
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly	19	Plenární zasedání ve dnech 1. – 2. dubna 2009	30
1.2 Rada	20	IV. Slovníček	32
Silniční balík	20	V. Schémata rozhodovacích procedur	34
Pracovní doba v silniční dopravě	20	Schéma konzultační procedury	34
Směrnice o ekodesignu	21	Schéma procedury spolupráce	35
Revize nařízení o evropském globalizačním fondu	21	Schéma spolurozhodovací procedury	36
Liberalizace trhů s energiemi	21	Schéma rozpočtové procedury	37

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

unijní dění na přelomu března a dubna definoval – alespoň co se sekundární legislativy týče – termín blížících se voleb do Evropského parlamentu, a tedy snaha dokončit co největší objem „rozdělané práce“ do začátku května (ve dnech 4.–7. května se uskuteční poslední plenární zasedání stávajícího Evropského parlamentu). V této souvislosti se (za zdatné asistence českého předsednictví) objevil dříve ne tak často vídaný jev: tendence jednat o konkrétních parametrech legislativy mimo standardní legislativní postupy (byť zakázáno to není) a příslušné legislativní procedury (nejčastěji tzv. spolurozhodování) využít pouze k potvrzení dříve dohodnutého. Formálně tak může řada legislativních procedur (pokud jde o proces) úspěšně skončit prvním čtením. Důkazem je řada kauz, o nichž se zmiňujeme i v tomto monitoringu (zejména v sekci I. Projednávaná legislativa). Otázkou je jen to, zda se takový „úprk“ nepodepíše na kvalitě připravovaných norem.

Skrze neformální kompromis mezi Radou a Evropským parlamentem byla pod patronací českého předsednictví řešena například také komplikovaná otázka liberalizace trhů s energiemi, která se vyskytovala na pořadu jednání odpovědných institucí EU od roku 2007.

Naproti tomu legislativní aktivita Komise byla chudší, jako tomu tradičně bývá před koncem funkčního období Evropského parlamentu (a za standardních podmínek de facto i funkčního období Komise samotné). Výjimku tvořila oblast zemědělství, kde se Komise chystá v roce 2009 ještě zveřejnit legislativní návrhy očekávané již v minulém roce, avšak odložené kvůli řešení problému střednědobé reformy (Health Check).

Sledované období přineslo také několik kauz širšího (mezinárodně) politického významu. K nejdůležitějším patřily pražský summit EU-USA, březnové zasedání Evropské rady a příprava květnového ustavujícího summitu projektu Východního partnerství.

Autoři

EXECUTIVE SUMMARY

I. PROJEDNÁVANÁ LEGISLATIVA (VYBRANÉ OBLASTI)

1.1 Evropský parlament

Antidiskriminační směrnice

- Výbor Evropského parlamentu pro občanská práva 16. března poměrem 34:7:4 schválil zprávu Biutenwegové týkající se návrhu tzv. antidiskriminační směrnice, jež Komise předložila v červenci 2008. Plénum ji pak přijalo 2. dubna, i když (na běžnou praxi Evropského parlamentu) relativně těsným poměrem 360:227:64 (zejména za podpory liberálů a socialistů).

Legislativní pozadí

- Komise svůj návrh zveřejnila jako text KOM(2008)426 s cílem legislativně ošetřit potenciální diskriminaci v oblasti vzdělávání, sociálních služeb, zdravotnictví a prodeje zboží a služeb (včetně bydlení) z důvodu věku, sexuální orientace, zdravotního postižení, víry nebo přesvědčení.

Obsah zprávy

- Dokument se postavil za extenzivně definovanou normu „bojující“ proti několikanásobné přímé či nepřímé diskriminaci (včetně „harašení“), byť proti němu vystupovali (a vystupují) konzervativní poslanci z EPP-ED, ale i řada členských států.

Další vývoj

- Evropský parlament byl ve věci antidiskriminační směrnice pouze konzultován.
- Rada by se měla návrhem zabývat v průběhu dubna a zprávu o vývoji pak předložit ve dnech 8.–9. června. Předpokládá se hlasování jednomyslností.

Nařízení o koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení

- Neformální schůzka zástupců Evropského parlamentu, Rady a Komise dospěla 16. března ke shodě stran revize nařízení provádějícího nařízení 883/2004 o koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení. Jejím cílem je „posílení“ volného pohybu osob v EU.

Obsah dohody

- Evropský parlament, Rada a Komise se shodly na tom, že migrující pracovníci by měli být vždy vybaveni „certifikátem“ s uvedením legislativy, jež se při jejich vysílání uplatňuje.

Další vývoj

- Předpokládá se, že v důsledku dosažení kompromisu mezi všemi relevantními aktéry bude legislativní proces (podle procedury spolurozhodování) završen do voleb do Evropského parlamentu.

Vysoké ceny mezinárodního roamingu

- Rada a Evropský parlament (výbor pro průmysl) se 24. března předběžně dohodly na kompromisu o revizi nařízení 717/2007 týkajícího se mobilních služeb v režimu roamingu.

Obsah dohody

- Jedna SMS by měla od července letošního roku stát maximálně 0,11 € (bez DPH; dnes v průměru 0,28 €), jeden megabyte dat pak nejvýše 1 € (se snížením v roce 2010 na 0,80 € a v roce 2011 na 0,50 €; nutno však poznamenat, že v tomto případě jde o velkoobchodní ceny účtované mezi jednotlivými operátory; na druhou stranu by měli mít zákazníci od července 2010 jistotu, že pokud se nerozhodnou jinak, měsíční výdaje za datové služby v režimu roamingu budou zastropovány na 50 € – s povinností operátora informovat zákazníka, když dosáhne 80 % a 100 % daného stropu, o dalším postupu). Stávající regulace cen roamingových hovorů by měla být prodloužena o tři roky (do roku 2012) a v případě potřeby revidována v průběhu roku 2011.

Další vývoj

- Výbor Evropského parlamentu pro průmysl kompromis schválil 31. března, plénum by tak mělo učinit ve dnech 21.–24. dubna. Mezitím by se měla k textu vyjádřit i Rada.

Spotřební daň z cigaret

- Plénum Evropského parlamentu 24. března souhlasilo se zvýšením minimálních sazeb spotřební daně z cigaret a dalších tabákových výrobků (schválilo tzv. Becseyovu zprávu). Minimální

daň z jedné standardní krabičky by měla od roku 2014 činit alespoň 1,50 €.

Obsah návrhu

- K nárůstu minimální sazby spotřební daně by mělo dojít postupně do ledna 2014 (tj. pomaleji, než předpokládala Komise). Od roku 2012 by měla daň činit alespoň 64 €/1000 cigaret a od roku 2014 75 €/1000 cigaret (Komise požadovala 90 €).

Další vývoj

- Klíčovou roli v završení legislativního procesu bude hrát Rada, jež o daňových otázkách rozhoduje jednomyslně.

Regulace ratingových agentur

- Výbor Evropského parlamentu pro hospodářské a měnové záležitosti 23. března schválil poměrem 21:7:4 tzv. Gauzésovu zprávu týkající se zpřísnění regulace ratingových agentur, resp. jejich působení v EU.

Obsah návrhu

- Na ratingové agentury a jejich činnost by měl obligatorně dohlížet výbor CESR (Committee of European Securities Regulators), a to jak na ty, jež působí primárně v EU, tak (fakticky extraterritoriálně) na ty ze třetích zemí.
- Evropský parlament navrhuje také vznik nové, nezávislé, evropské ratingové agentury (na základě nové legislativní iniciativy Komise).

Další vývoj

- Neformální jednání mohou vést ke kompromisu mezi zainteresovanými institucemi ještě před hlasováním v plénu ve dnech 23.–24. dubna.

Směrnice o značení pneumatik

- Výbor Evropského parlamentu pro průmysl 31. března schválil zprávu pro první čtení návrhu směrnice o značení pneumatik. Text byl přijat poměrem 49:0:1.

Obsah zprávy

- Pneumatiky typů C1–C3 (pro osobní automobily a lehké i těžké nákladní automobily) by měly být řazeny do tříd A–G podle své energetické účinnosti, valivého odporu, přilnavosti za mokra a hluku, jež pneumatika za provozu způsobuje.
- Jakékoli veřejné pobídky (v souladu s právem EU) by se měly dotýkat pouze pneumatik zařazených minimálně do třídy C, pokud jde o jejich výsledky z hlediska energetické účinnosti a přilnavosti za mokra.

Další vývoj

- Plénum Evropského parlamentu by mělo o zprávě hlasovat 5. května.

Směrnice o energetické náročnosti budov

- Výbor Evropského parlamentu pro průmysl 31. března schválil poměrem 36:11:3 zprávu Ticaouvé k návrhu na revizi směrnice o energetické náročnosti budov.

Obsah zprávy

- Od roku 2019 by měly být v EU stavěny pouze budovy schopné zajistit si většinu (tj. nad 50%) potřebné energie samy (tzv. on-site; např. prostřednictvím solárních panelů). Stávající budovy by se měly v tomto směru stát předmětem přechodného období trvajících až do roku 2020.
- Rovněž by se měly zvýšit veřejné investice do energeticky účinných budov a/nebo podpora takovým projektům, včetně podpory ze strany dodavatelů energií.
- Členské státy by měly v této souvislosti vypracovat do 30. června 2011 akční plány a stanovit si cíle – procenta podílu energeticky účinných budov v roce 2015 a 2020.

Další vývoj

- Plénum Evropského parlamentu by mělo o zprávě hlasovat 5. května.

Přeshraniční poskytování zdravotnické péče

- Výbor Evropského parlamentu pro životní prostředí a veřejné zdraví 31. března poměrem 31:3:20 podpořil záměr vytvořit rámec pro přeshraniční poskytování zdravotnické péče.

Obsah návrhu

- Bowisova zpráva (kompromis vytvořený na základě 706 pozměňovacích návrhů) zdůrazňuje zejména skutečnost, že nová legislativa by měla vytvořit prostor pro volný pohyb pacientů, nikoliv však pro volný pohyb poskytovatelů zdravotnických služeb.
- Pokud jde o úhradu nákladů spjatých s přeshraniční zdravotnickou péčí, mají existovat dvě možnosti: buď si pacient péči zaplatí na místě sám a náhrady bude požadovat individuálně po orgánech své země, nebo na základě tzv. notifikace provede úhradu příslušnému zdravotnickému zařízení přímo dotčený orgán pacientovy domovské země. Druhá z možností by však neměla být povinná.

Další vývoj

- První čtení návrhu by mělo být v Evropském parlamentu završeno v dubnu.

Rodinný balík

- Výbor Evropského parlamentu pro práva žen 1. dubna poměrem 23:0:2 podpořil, aby tzv. asis-

tující partneři (v Česku tento status není právně uznáván) byli povinováni být součástí systému sociálního zabezpečení. Současně se postavil za posílení jejich práv na mateřskou, což by se mělo týkat i OSVČ.

Obsah zprávy

- Zpráva Lulingové oproti dobrovolnému začlenění do systému sociálního zabezpečení (jež navrhla Komise) požaduje, aby asistující partneři byli jeho součástí obligatorně. Na druhou stranu přiznává, že ne ve všech zemích pojem asistujícího partnera existuje; tam, kde je uznáván, by mělo být možné, aby náklady na začlenění do systému sociálního zabezpečení byly považovány za odečitatelný náklad.

Další vývoj

- Plénem by se mělo zprávou Lulingové zabývat v květnu.

Nařízení o ekoznačení

- Plénem Evropského parlamentu 2. dubna poměrem 633:18 odsouhlasilo záměr revidovat stávající nařízení zavádějící dobrovolný systém ekoznačení.

Obsah návrhu

- Text předpokládá, že pro jednotlivé kategorie produktů a/nebo služeb budou postupně specifikovány konkrétní požadavky na ekoznačení. Celý systém by měl být dobrovolný.

Další vývoj

- Plénem paralelně s návrhem nařízení o ekoznačení – a podobným poměrem – přijalo také návrh na zjednodušení a „zviditelnění“ fakultativního systému ekomanagementu EMAS.

Telekomunikační balík

- Rada a Evropský parlament se 30. března neformálně shodly na téměř finální podobě tzv. telekomunikačního balíku.

Sporné body

- Jedním z nejproblematičtějších bodů jednání byla otázka tzv. evropského regulátora, jenž by měl získat více pravomocí než stávající Skupina evropských regulátorů (ERG). Nakonec by měl vzniknout deseti- až pětadvacetičlenný BEREC (Body of European Regulators of Electronic Communications) sestávající ze zástupců členských států; mělo by však jít o komunitární (nikoli soukromoprávní) strukturu (což by se mělo odrazit i v otázce financování) s hlasováním nadpoloviční a/nebo dvoutřetinovou většinou (ve většině případů). BEREC by měl sídlit v Německu.

- K oddělení provozování služeb a sítí by v telekomunikačních společnostech obligatorně docházet nemělo, pouze ve velmi výjimečných případech spjatých s posílením hospodářské soutěže. Vysokorychlostní přístup k internetu by se měl stát tzv. univerzální službou, tj. nabízenou všem za přiměřenou cenu, zejména pak postiženým a seniorům.

Další vývoj

- Evropský parlament by měl balík přijmout (ve druhém čtení) ve výboru pro průmysl 21. dubna, v plénu v květnu, Rada pak patrně v červnu. Nové normy by se měly začít uplatňovat od roku 2010.

Směrnice o pracovní době

Legislativní pozadí

- Směrnice se nyní nachází v legislativním stádiu dohodovacího řízení, které skončí buď dohodou mezi institucemi, nebo smetením návrhu ze stolu.

Sporné body

- K zachování flexibility poslanci navrhli výpočet 48hodinové týdenní pracovní doby jako průměr za 12 měsíční období. Rada chce ale opt-out ponechat.
- Poslanci EP v průběhu jednání navrhli kompromis počítat neaktivní pracovní pohotovost jiným způsobem, ale nepovažovat ji za „odpočinek“, jak to požadovala Rada.

Další vývoj

- Pokud budou jednání neúspěšná, Komise vypracuje novou podobu revize směrnice řešící hlavně sporné body. Do té doby se budou členské státy řídit platnou směrnicí a rozhodnutím ESD, který požaduje pracovní pohotovost započítat do pracovní doby.

Směrnice o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly

Obsah

- Směrnice chce sjednotit externí náklady spojené s nadměrným hlukem, znečištěním ovzduším.

Sporné body

- Vzhledem k nejednotnému postoji jednotlivých členských států k výši těchto poplatků navrhlo české předsednictví posunout platnost směrnice o čtyři roky.
- Dalším argumentem k tomuto kroku byla současná ekonomická situace ve světě, která by po zvedení směrnice ještě ztížila podnikání v dopravě. Většina států souhlasí s tím, že kvůli krizi je potřeba více času k projednání všech variant.

1.2 Rada

Silniční balík

- Rada se 24. března dohodla s Evropským parlamentem na kompromisu stran tzv. silničního balíku, jenž má změnit pravidla v oblasti mezinárodní silniční přepravy. Výbor Evropského parlamentu pro dopravu jej potvrdil 31. března.

Obsah balíku

- Klíčovou součástí balíku je dohoda o kabotáži, tj. o možnosti poskytovat služby nákladní silniční dopravy i v jiném než domovském členském státě, byť nikoli zcela bez omezení (Groschova zpráva týkající se nařízení o přístupu na trh mezinárodní nákladní silniční dopravy přijatá poměrem 25:6). „Kabotovat“ by nadále mělo být možné (minimálně) v průběhu sedmi dnů třikrát (v jedné nedomovské členské zemi jednou, do tří dnů od vstupu na její území) poté, co přepravce zrealizuje zakázku mající původ v zemi jeho registrace.
- Normy by měly (s výjimkou kabotáže – viz výše) vstoupit v platnost do dvou let, v roce 2013 by měly být v případě potřeby revidovány.

Další vývoj

- Evropský parlament by měl o návrzích hlasovat na dubnovém plénu.

Pracovní doba v silniční dopravě

- Rada 30. března (s abstencí Německa, Rakouska a Řecka) souhlasila s návrhem Komise (KOM(2008)650) majícím zajistit, aby pracovní doba řidičů-OSVČ byla legislativně ošetřena jinak než pracovní doba řidičů-zaměstnanců – s odůvodněním, že OSVČ krom samotného řízení realizují i další související aktivity a stejná legislativní úprava by je ve výsledku znevýhodňovala.

Obsah návrhu

- Rada (stejně jako Komise) principiálně souhlasila s vyjmutím OSVČ z rámce platné směrnice, ovšem za podmínky, že to budou členské státy, kdo nakonec bude rozhodovat o konkrétních parametrech pracovní doby těchto řidičů. Ministři z návrhů rovněž vyčlenili požadavek na definici tzv. falešných OSVČ – řidičů, kteří by tohoto statusu využívali záměrně, aby nepodléhali omezením daným povolenou pracovní dobou řidičů-zaměstnanců (proti tomuto kroku se ohradila Francie).

Další vývoj

- V případě schválení návrhu Rada předpokládá revizi normy za čtyři roky – s potenciálním zo-

hledněním kritiky, jež se proti textu v současnosti objevuje (Komise by ale měla před zveřejněním nového návrhu nejprve zveřejnit hodnotící zprávu).

Směrnice o ekodesignu

- Zástupce Rady a Evropského parlamentu 25. března dospěli k neformální dohodě stran revize směrnice o ekodesignu, jež by se měla nadále vztahovat nejen na produkty spotřebovávající energii, ale i na ty, které se spotřebou pouze souvisejí.

Obsah dohody a sporné body

- Rada a Evropský parlament měli rozdílné názory především na otázku, zda do budoucna pravidla ekodesignu vztáhnout na všechny produkty, bez ohledu na jejich (ne)spotřebu energie a skutečnost, že v současnosti není jasné ani to, podle jakých parametrů se bude ekodesign hodnotit u výrobků se spotřebou energie pouze spojených.

Další vývoj

- Evropský parlament by se měl návrhem zabývat na dubnovém plénu, Rada pak poté.

Revize nařízení o evropském globalizačním fondu

- Zástupci českého předsednictví a Evropského parlamentu 8. dubna dospěli k neformální dohodě ve věci revize nařízení o evropském globalizačním fondu.

Obsah dohody

- Státy by měly být oprávněny žádat o prostředky z fondu už v případě propuštění 500 zaměstnanců (v daném členském státě v průběhu čtyř měsíců; v průběhu devíti měsíců, pokud jde o malý a střední podnik), nikoliv 1000 jako dosud.

Další vývoj

- Dohodu musí ještě potvrdit obě instituce – Evropský parlament i Rada, jejíž členové ještě na začátku března měli s podporou nové legislativy problém.

Liberalizace trhů s energiemi

- Během jednání mezi českým předsednictvím Rady EU a zástupci Evropského parlamentu 23.–24. března se podařilo dosáhnout neformálního kompromisu ve věci tzv. třetího liberalizačního balíčku, který se týká liberalizace trhu s energiemi, elektřinou a plynem, v EU.

Obsah kompromisu

- Konečný kompromis uspišený do značné míry blížícím se termínem voleb do Evropského

parlamentu nakonec oslabuje Komisi původně navrhovaný koncept úplného vlastnického unbundlingu nejen v oblasti trhu s plynem, ale také v oblasti trhu s elektřinou. Stalo se tak výměnou za některé ústupky Rady (tedy členských států), které se týkají zejména fungování ACER, státních energetických regulátorů a tržních pravidel pro působení operátora přenosových soustav TSO.

Posílení role spotřebitele

- Návrhy, které se podařilo prosadit Evropskému parlamentu, se týkají také role spotřebitele. EP v rámci kompromisu navrhl, aby byla každá domácnost vybavena do roku 2020 měřicím zařízením, které by poskytovalo podrobné informace o spotřebě energie a vedlo uživatele k úsporám.
- Spotřebitel by měl mít právo na bezplatnou změnu dodavatele plynu či elektřiny do tří týdnů, posílené právo na informace od dodavatele o parametrech své energetické spotřeby a práv uplatnitelných vůči dodavateli, včetně soudního vymáhání.
- Návrhy EP hovoří dokonce v zájmu ochrany spotřebitele o zřízení institutu „energetického ombudsmana“ či speciálního tělesa zabývajícího se dodržováním práv spotřebitele.

Klauzule Gazprom a role ACER

- Tzv. klauzule Gazprom, která se týká prevence monopolizace energetického trhu ze strany společností pocházejících z nečlenských zemí EU, zůstává ve stejné podobě, na jaké se dohodly již členské státy v rámci Rady.
- Pozice národních energetických regulátorů a Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) je celkově posílena.

Očekávaný vývoj

- Výsledný kompromis se má stát základem pro druhé čtení na plenárním zasedání EP v dubnu anebo začátkem května, kdy se koná poslední zasedání pléna EP před červnovými volbami.

II. AKTUÁLNÍ PROBLÉMY

2.1 Budoucnost EU

Lisabonská smlouva

- Datum druhého irského referenda k Lisabonské smlouvě bude známo patrně až na zasedání Evropské rady v červnu, kdy Irsko dostane také právní záruky, které požaduje.
- O dokumentu bude Senát ČR opět jednat 6. nebo 7. května. Urychlenou ratifikaci požadují opoziční sociální demokraté i vládní lidovci.

České předsednictví – pád vlády

- Noví členové vlády budou jmenováni prezidentem Klausem 9. května a dokončí předsednictví Rady EU.

2.2 Evropská rada – summit

- Okruh hlavních témat březnového zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo ve dnech 19.–20. března, zahrnoval především otázky řešení finanční a ekonomické krize v návaznosti na implementaci Evropského plánu hospodářské obnovy a projednání zprávy skupiny vedené Jacquesem de Larosièrem v Radě, která navrhuje vytvoření budoucího systému mezinárodní regulace finančního sektoru.
- Druhým okruhem problémů byla energetická bezpečnost. Evropská rada se konkrétně dohodla na základních směrech pro vytvoření krizového mechanismu, který by řešil případné narušení dodavek.
- Třetí téma se týkalo vnějších vztahů EU. Summit byl završen dohodou na podobě prohlášení o zahájení projektu Východního partnerství.

2.3 Financování EU

Revize finanční perspektivy 2007–2013

- Komise plánuje zveřejnit návrhy na revizi rozpočtové politiky EU na podzim 2009 v souladu se závěry Evropské rady z prosince 2005. Už v září 2007 za tím účelem otevřela veřejnou konzultaci.
- Evropský parlament na plenárním zasedání 25. března přijal zprávu na základě iniciativy předsedy Rozpočtového výboru Reimera Bögeho (Německo, EPP-ED).

Obsah Bögeho zprávy

- Zpráva navrhuje prodloužení platnosti stávající finanční perspektivy až do let 2015–2016 a uvažuje i nad zkrácením plánovací periody ze sedmi na pět let, jak to umožňuje Lisabonská smlouva. Rozpočtové období by se tak krylo s mandátem Komise i Evropského parlamentu a získalo navíc do určité míry politický rozměr.
- EP v rámci této Bögeho zprávy navrhuje dále provést revizi platné finanční perspektivy ve třech fázích, teprve poslední fáze má být přitom věnována přípravě nové finanční perspektivy platné od roku 2016/2017.
- Jedná se pouze o iniciativu Evropského parlamentu, rozhodující bude podoba návrhů Komise,

i když EP prosadil při přípravě platné finanční perspektivy, aby jeho váha při schvalování revize byla stejná jako hlas dvou zbývajících institucí: Komise a (Evropské) Rady. Bögeho zpráva tedy dává tušit, jakým směrem se budou ubírat konkrétní návrhy a pozice EP v jednáních s Komisí a Radou.

2.4 Rozšiřování EU

Chorvatsko

- Komisař pro rozšiřování Oli Rehn získal podporu tria předsednictví (Francie, České republiky, Švédska) k vedení rozhovorů mezi oběma zeměmi tak, aby se co nejdříve dosáhlo kýženého kompromisu. Pokrok ve vyjednávání by bylo zapotřebí učinit do 24. dubna, kdy je svolána meziinstitucionální asociační konference s Chorvatskem.
- V průběhu dubna se uskuteční již páté setkání ministrů zahraničních věcí obou zemí.

Turecko

- Na dubnovém summitu EU-USA v Praze americký prezident vyslovil podporu vstupu Turecka do EU.
- Obamovy výroky v zápětí komentoval francouzský prezident Nicolas Sarkozy a německá kancléřka Angela Merkelová, kteří zdůraznili, že otázka tureckého členství je v EU stále otevřená a Unie si o ní rozhodne sama.
- Výroky Německa a Francie zaznívaly mimo jiné i poté, co Turecko na jednání NATO zprvu vetovalo zvolení dánského premiéra Anderse Fogh Rasmussena generálním tajemníkem NATO. Turecku se nelíbilo to, že Rasmussen se neomluvil za karikatury Proroka Mohameda v dánském tisku v roce 2005; odůvodnil to obhajobou svobody slova.

2.5 Vnější vztahy EU

EU-USA

- Summit EU-USA se uskutečnil 5. dubna 2009 v Praze. Zúčastnily se ho všechny členské státy. Tématicky navazoval na summit G20 v Londýně a jednání NATO ve Štrasburku. Summit se měl soustředit na tyto problematiky: energetickou bezpečnost, klimatické změny, ekonomickou spolupráci a Blízký východ.

- Podle Obamy je současná Amerika ochotna a připravena při ochraně klimatu vést. V této souvislosti na USA apeloval Nicolas Sarkozy, který považuje její vliv na Čínu a Indii za klíčový.
- Obama považuje za nutné posílit a rozšířit Smlouvu o nešíření jaderných zbraní (NPT) a zákaz testování těchto zbraní.
- Prezident také potvrdil aktuálnost protiraketové obrany (včetně zapojení do ní České republiky a Polska), pokud Írán bude i nadále hrozbou.
- Administrativa USA pracuje na přípravě jakési zásobárny jaderného paliva umístěné pravděpodobně v Kazachstánu, kterou by mohly státy využívat pro mírové účely. Kontrolu nad tímto projektem by převzala Mezinárodní agentura pro atomovou energii při OSN.

Guantánamo

- Věznice na Guantánamu by měla být do ledna 2010 uzavřena, slíbil prezident Obama. Členské státy toto rozhodnutí vítají, ale neshodují se v postupu nakládání s vězni. USA požádaly EU o pomoc při přijímání jednotlivých podezřelých na své území.
- České předsednictví spolu s Komisí však preferuje jednotný přístup kvůli dopadu těchto rozhodnutí na Schengenský systém, ve kterém je dnes zapojeno 25 států. Otázkou je, jaký status daný člověk dostane, zda a jak bude omezena jeho svoboda pohybu v rámci Schengenu apod.

„Východní politika“ EU

- 23. března se v Kyjevě uskutečnila za účasti zástupců EU konference na téma modernizace přenosové plynárenské sítě na Ukrajině.

Postoj Ruska

- Ruská strana v té souvislosti vyjádřila rozladění nad tím, že nebyla do procesu jednání mezi EU a Ukrajinou, jejímž výsledkem byl podpis společné deklarace o modernizaci ukrajinského tranzitního systému, přizvána jako plnohodnotný partner a že nebyla respektována úloha Ruska jako hlavního dodavatele plynu do Evropy. Ruský premiér Putin dokonce pohrozil revizí základních smluvních vztahů s EU, které v současnosti zajišťuje Dohoda o partnerství a spolupráci, o jejíž nové podobě probíhají mezi Ruskem a EU již třetí rok komplikovaná a přerušovaná jednání.
- Společná deklarace byla podepsána mezi ukrajinskou premiérkou Tymošenkovou, zástupci Evropské komise, EIB, EBRD a Světové banky.
- Uznává státní vlastnictví ukrajinského systému pro tranzit plynu, počítá však s implementací zmíněné legislativy ES týkající se liberalizace

trhu se zemním plynem. Zajímavou skutečností je také fakt, že projekt restrukturalizace ukrajinského plynového sektoru má být svázán s procesem podpisu a naplňování asociační smlouvy připravované mezi EU a Ukrajinou. Ukrajina se ve společné deklaraci zavázala například zajistit působení nezávislého operátora plynové přenosové sítě (z hlediska rozhodovacího procesu, odpovědnosti i organizační struktury).

- Někdejší ministr zahraničí Ukrajiny Jaceňjuk dokonce vyslovil pochybnosti, zda v rozporu s těmito požadavky není stávající rusko-ukrajinský plynový kontrakt, který pomohl ukončit lednovou krizi a který zvyšuje podíl Gazpromu na ukrajinském plynovém trhu, a zda by se tento dokument neměl odpovídajícím způsobem změnit.

Energetická dimenze Východního partnerství

- Ruskou stranu začínají znepokojovat také ambiciózní plány EU v energetické dimenzi projektu Východního partnerství. Návrhy týkající se energetické dimenze jsou obsaženy již v prosincovém sdělení Komise, závěry českého předsednictví ze zasedání Evropské rady ve dnech 19. – 20. března 2009 se k nim více méně přihlásily, přestože přesnější parametry projektu budou známy až po summitu Východního partnerství, který se uskuteční 7. května 2009 v Praze.

2.6 Zemědělství

Nová pravidla pomoci „znevýhodněným oblastem“ (LFA)

- 21. dubna by měla Komise zveřejnit sdělení, které se týká změn v podpůrných programech určených pro tzv. znevýhodněné oblasti (less favoured areas – LFA) v rámci společné zemědělské politiky.

Legislativní pozadí

- Nařízení č. 1257 z r. 1999 o podpoře rozvoje venkova z fondu EAGGF stanovuje 3 kategorie znevýhodněných oblastí (LFA): a) horské H; b) ostatní LFA O; c) oblasti se specifickými omezeními S.

Situace v ČR

- V ČR z této definice spadá přibližně polovina celého zemědělského půdního fondu do oblastí LFA, otázka nové definice podmínek pro speciální podporu těchto oblastí se jí tedy významně dotýká. Řešení této otázky náleželo i mezi deklarované priority českého předsednictví pro

oblast SZP. Největší část českých LFA spadá do kategorie horských či ostatních, pouze minimálně se vyskytují oblasti kategorie S se specifickými omezeními.

- Komise navrhla nový jednotný systém klasifikace LFA již v roce 2004 v souvislosti s přípravou nové finanční perspektivy 2007–2013 a fondu pro rozvoj venkova EARFD, který byl mimo jiné určen také pro podporu LFA. Nová klasifikace znala již jen 2 kategorie, a to: A) horské oblasti a B) jiné než horské oblasti.
- Nová klasifikace navržená Komisí v roce 2004 se jednoznačně zaměřovala na znevýhodnění podmínkami přírodního charakteru a pouštěla od stávající klasifikace, která umožňuje některým oblastem kvalifikovat se na LFA pouze díky zohlednění podílu obyvatelstva, které se v dané oblasti zabývá zemědělskou činností, hustoty osídlení a rozhodnutí, že zachování zemědělské činnosti je v dané oblasti také z demografických a sociálních důvodů důležité (viz charakteristika současné kategorie O).

Legislativní pozadí – pozice Evropského parlamentu

- Návrh byl projednáván v roce 2005, klíčovým legislativním činitelem je přitom dle platného primárního práva (Smlouva z Nice) Rada, Evropský parlament je pouze konzultován. Zpravodajkou návrhu v EP byla poslankyně Agnes Schierhuberová (Rakousko, EPP-ED). Rada ohledně tohoto návrhu Komise konsensus nenašla, Komise se tedy rozhodla původní návrh stáhnout.
- Podle platného Nařízení č. 1698 z roku 2005 o podpoře rozvoje venkova z EAFRD má původní klasifikace LFA platit do 1. ledna 2010, Komise byla povinna v roce 2008 prezentovat zprávu o dosavadním fungování tohoto systému a přinést nové konkrétní návrhy. Nakonec bylo upřednostněno dokončení legislativního procesu u střednědobé revize SZP (Health Check) a odložení řešení ostatních problémů až na rok 2009.

Přetrvávající sporné body

- Předmětem probíhající debaty jsou zejména otázky, zda zavést jednotná kritéria pro definici LFA a jakého druhu by měly být, jaký manévrovací prostor poskytnout členským státům a také jak zvýšit efektivitu zacílení těchto plateb a zmírnit administrativní břemeno.
- Definice zón ležících „na půli cesty“ mezi horskými zónami a zónami se specifickým znevýhodněním každopádně zůstává i nyní, před zveřejněním sdělení Komise, nejspornějším bodem.

I. PROJEDNÁVANÁ LEGISLATIVA (VYBRANÉ OBLASTI)

1.1 EVROPSKÝ PARLAMENT

Antidiskriminační směrnice

Výbor Evropského parlamentu pro občanská práva 16. března poměrem 34:7:4 schválil zprávu Biutenwegové týkající se návrhu tzv. antidiskriminační směrnice, jež Komise předložila v červenci 2008. Plénum ji pak přijalo 2. dubna, i když (na běžnou praxi Evropského parlamentu) relativně těsným poměrem 360:227:64 (zejména za podpory liberálů a socialistů).

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh zveřejnila jako text KOM(2008)426 s cílem legislativně ošetřit potenciální diskriminaci v oblasti vzdělávání, sociálních služeb, zdravotnictví a prodeje zboží a služeb (včetně bydlení) z důvodu věku, sexuální orientace, zdravotního postižení, víry nebo přesvědčení.

Evropský parlament do uvedeného rámce zařadil i oblast dopravy. Na druhou stranu připustil, že individuálních vztahů (mimo profesní sféru a komerční aktivity) by se nová norma dotýkat neměla. Stejně tak by měly být z přísných požadavků (na zákaz několikanásobné diskriminace) vyjmuty mikropodniky.

V současnosti jsou v platnosti směrnice 2000/78, 2004/113 a 2000/43 týkající se zákazu diskriminace v zaměstnání, z důvodu pohlaví a z důvodu rasového nebo etnického původu. (Právo Společenství neupravuje diskriminaci v zaměstnání z důvodu politického přesvědčení nebo členství v odborech.)

Obsah zprávy

Dokument se postavil za extenzivně definovanou normu „bojující“ proti několikanásobné přímé či nepřímé diskriminaci (včetně „harašení“), byť proti němu vystupovali (a vystupují) konzervativní poslanci z EPP-ED, ale i řada členských států.

Směrnice by se nicméně neměla nikterak dotknout rodinného práva v jednotlivých zemích EU ani např. zákazu náboženských symbolů ve školách. V souvislosti s vytvářením podmínek pro zdravotně

postižené by neměly být dotčené subjekty povinovány k jakýmkoli krokům, jež by vedly k neproporcionálním nákladům (viz např. posuzování rizika při uzavírání pojistek ap.). Ve vztahu k celé směrnici by se totéž mělo týkat i médií a oblasti reklamy. Členské státy by nicméně měly mít možnost prosazovat (nebo alespoň nebránit) fakultativní pozitivní diskriminaci.

Další vývoj

Evropský parlament byl ve věci antidiskriminační směrnice pouze konzultován.

Rada by se měla návrhem zabývat v průběhu dubna a zprávu o vývoji pak předložit ve dnech 8.–9. června. Předpokládá se hlasování jednomyslností.

Proti návrhu dlouhodobě vystupuje nejen český ministr práce a sociálních věcí (byť v pozici předsedy Rady nyní méně), ale i jiné státy. Kritice podléhá především vágnost ustanovení zamýšlené směrnice a samotná skutečnost, že EU hodlá do dané oblasti (znovu) ingerovat.

Nařízení o koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení

Neformální schůzka zástupců Evropského parlamentu, Rady a Komise dospěla 16. března ke shodě stran revize nařízení provádějícího nařízení 883/2004 o koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení. Jejím cílem je „posílení“ volného pohybu osob v EU.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2006)16) předložila v lednu 2006 a pozměnila (v důsledku prvního čtení v Evropském parlamentu) o dva roky později. Rada svůj společný postoj přijala v prosinci 2008.

Obsah dohody

Evropský parlament, Rada a Komise se shodly na tom, že migrující pracovníci by měli být vždy vybaveni „certifikátem“ s uvedením legislativy, jež se při jejich vysílání uplatňuje.

Rada rovněž akceptovala návrhy Evropského parlamentu stran spolupráce při realizaci nařízení

včetně „závazku“, že vyměňované informace (při komunikaci mezi státy) budou skutečně relevantní a nezbytné.

Rada k pozměněnému návrhu Komise dodala požadavky týkající se elektronické výměny informací, výpočtu pojistného období, lhůt pro vyřízení nároků mezi jednotlivými členskými státy a diet pro osoby doprovázející tělesně postižené.

Další vývoj

Předpokládá se, že v důsledku dosažení kompromisu mezi všemi relevantními aktéry bude legislativní proces (podle procedury spolurozhodování) završen do voleb do Evropského parlamentu.

Tzv. Lambertova zpráva byla v duchu uvedené dohody schválena výborem Evropského parlamentu pro zaměstnanost 31. března.

Nutno nicméně dodat, že výsledné nařízení má být pouze implementační (prováděcí) ve vztahu k nařízení 883/2004 (jež navíc v současnosti rovněž podléhá revizi podle návrhu KOM(2006)7).

Vysoké ceny mezinárodního roamingu

Rada a Evropský parlament (výbor pro průmysl) se 24. března předběžně dohodly na kompromisu o revizi nařízení 717/2007 týkajícího se mobilních služeb v režimu roamingu.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh KOM(2008)580 zveřejnila v září 2008 po únorové urgenci ze strany Komise, že pokud mobilní operátoři nesníží krom roamingových hovorů (podle nařízení 717/2007) také ceny roamingových SMS a dat, předloží legislativní řešení. A to navzdory tomu, že už původní roamingová regulace byla z mnoha důvodů předmětem kritiky – nejen ze strany dotčených operátorů.

Obsah dohody

Jedna SMS by měla od července letošního roku stát maximálně 0,11 € (bez DPH; dnes v průměru 0,28 €), jeden megabyte dat pak nejvýše 1 € (se snížením v roce 2010 na 0,80 € a v roce 2011 na 0,50 €; nutno však poznamenat, že v tomto případě jde o velkoobchodní ceny účtované mezi jednotlivými operátory; na druhou stranu by měli mít zákazníci od července 2010 jistotu, že pokud se nerozhodnou jinak, měsíční výdaje za datové služby v režimu roamingu budou zastropovány na 50 € – s povinností operátora informovat zákazníka, když dosáhne 80% a 100% daného stropu, o dalším postupu). Stávající regulace cen roamingových hovorů by měla být prodloužena

o tři roky (do roku 2012) a v případě potřeby revidována v průběhu roku 2011.

V současnosti zákazníci využívající tzv. eurotarifu platí 0,46 € za minutu odchozího hovoru, od letošního července by to mělo být 0,43 €, od roku 2010 0,39 € a od roku 2011 0,35 €. (V případě příchozích hovorů by se sazby měly analogicky snížit v řadě 0,22 € – 0,19 € – 0,15 € – 0,11 €.)

Poslední zásadní změnou by mělo být účtování roamingových hovorů od 31. sekundy po vteřinách (byť Evropský parlament požadoval účtování po vteřinách od začátku hovoru).

Další vývoj

Výbor Evropského parlamentu pro průmysl kompromis schválil 31. března, plénum by tak mělo učinit ve dnech 21.–24. dubna. Mezitím by se měla k textu vyjádřit i Rada.

Legislativní proces by tak mohl (z hlediska procesu) úspěšně skončit prvním čtením.

Spotřební daň z cigaret

Plénum Evropského parlamentu 24. března souhlasilo se zvýšením minimálních sazeb spotřební daně z cigaret a dalších tabákových výrobků (schválilo tzv. Becseyovu zprávu). Minimální daň z jedné standardní krabičky by měla od roku 2014 činit alespoň 1,50 €.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2008)459) zveřejnila s cílem dosáhnout v EU postupně daňové konvergence (ve věci spotřební daně z cigaret), a tím snížit/eliminovat údajné distorze na vnitřním trhu.

Vedlejším efektem zvýšení spotřební daně z cigaret by měl být (podle původního záměru) i pozitivní dopad na zdraví občanů EU.

Obsah návrhu

K nárůstu minimální sazby spotřební daně by mělo dojít postupně do ledna 2014 (tj. pomaleji, než předpokládala Komise). Od roku 2012 by měla daň činit alespoň 64 €/1000 cigaret a od roku 2014 75 €/1000 cigaret (Komise požadovala 90 €).

V případě řezaného tabáku by měla daň od roku 2012 dosahovat alespoň 43 €/kg a 50 €/kg od roku 2014 (Komise požadovala 60 €). Na doutníky a doutničky by se měla vztahovat daň 12 €/kg (2012), resp. 22 €/kg (2014).

Komise stejně jako Evropský parlament počítala s postupným nárůstem minimální sazby spotřební daně, ale nikoli v letech 2012 a 2014. K prvnímu zvýšení mělo dojít již v roce 2010.

Další vývoj

Klíčovou roli v završení legislativního procesu bude hrát Rada, jež o daňových otázkách rozhoduje jednomyslně.

Lze čekat, že podobně jako v jiných otázkách týkajících se daní (tedy elementárních nástrojů členských států) bude dojednávání finálního textu buď problematické, nebo vysoce kompromisní.

Regulace ratingových agentur

Výbor Evropského parlamentu pro hospodářské a měnové záležitosti 23. března schválil poměrem 21:7:4 tzv. Gauzésovu zprávu týkající se zpřísnění regulace ratingových agentur, resp. jejich působení v EU.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2008)704) předložila v listopadu 2008 v souvislosti s finanční krizí, resp. v souvislosti s ex post návrhy na její „řešení“.

Obsah návrhu

Na ratingové agentury a jejich činnost by měl obligatorně dohlížet výbor CESR (Committee of European Securities Regulators), a to jak na ty, jež působí primárně v EU, tak (fakticky extraterritoriálně) na ty ze třetích zemí.

Komise původně navrhovala dohled na úrovni jednotlivých členských států EU.

Evropský parlament navrhuje také vznik nové, nezávislé, evropské ratingové agentury (na základě nové legislativní iniciativy Komise).

Rovněž by mělo docházet k „rotaci“ individuálních analytiků ratingových agentur při hodnocení konkrétních institucí (kvůli zajištění elementární objektivity) a ke zveřejňování všech relevantních dokumentů, jež mají na výsledný rating vliv.

Cílem je, aby výsledná hodnocení vycházela od institucí, jež se řídí srovnatelnými právními požadavky.

Další vývoj

Neformální jednání mohou vést ke kompromisu mezi zainteresovanými institucemi ještě před hlasováním v plénu ve dnech 23.–24. dubna.

Rada s návrhem Evropského parlamentu rámcově souhlasí (pouze částečně oslabuje roli CESR, jenž by při dohledu a registraci ratingových agentur neměl hrát explicitní roli).

Směrnice o značení pneumatik

Výbor Evropského parlamentu pro průmysl 31. března schválil zprávu pro první čtení návrhu

směrnice o značení pneumatik. Text byl přijat poměrem 49:0:1.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2008)779) předložila v listopadu 2008 s cílem snížit emise skleníkových plynů ze silniční dopravy. Text předpokládá, že vhodné pneumatiky sníží spotřebu automobilů (a tím pádem i produkci skleníkových plynů) až o 30 %.

Obsah zprávy

Pneumatiky typů C1–C3 (pro osobní automobily a lehké i těžké nákladní automobily) by měly být řazeny do tříd A–G podle své energetické účinnosti, valivého odporu, přilnavosti za mokra a hluku, jež pneumatika za provozu způsobuje.

Pneumatiky s nízkou produkcí hluku (low-noise tyres) by měly být značeny symbolem klapky na uši, zimní pneumatiky by měly být ošetřeny dodatečnou regulativní procedurou.

Jakékoli veřejné pobídky (v souladu s právem EU) by se měly dotýkat pouze pneumatik zařazených minimálně do třídy C, pokud jde o jejich výsledky z hlediska energetické účinnosti a přilnavosti za mokra.

Do září 2010 by rovněž měla vzniknout speciální webová stránka osvětlující přínosy nové směrnice. Producenti pneumatik by měli na svých stránkách poskytovat „kalkulačky energetické účinnosti“.

Další vývoj

Plénum Evropského parlamentu by mělo o zprávě hlasovat 5. května.

Završení prvního čtení v Radě se očekává (v případě absence jakýchkoli komplikací, jejichž původci mohou být buď producenti pneumatik z důvodu očekávané administrativní zátěže, nebo členské státy kvůli tendencím ochraňovat „své“ výrobce) nejdříve na podzim.

Směrnice o energetické náročnosti budov

Výbor Evropského parlamentu pro průmysl 31. března schválil poměrem 36:11:3 zprávu Ticaouvé k návrhu na revizi směrnice o energetické náročnosti budov.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2008)780) předložila v listopadu 2008 s cílem zahrnout do rámce stávající směrnice 2002/91 o energetické náročnosti budov i budovy s výměrou pod 1000 m².

Obsah zprávy

Od roku 2019 by měly být v EU stavěny pouze budovy schopné zajistit si většinu (tj. nad 50%) potřebné energie samy (tzv. on-site; např. prostřednictvím solárních panelů). Stávající budovy by se měly v tomto směru stát předmětem přechodného období trvajícího až do roku 2020.

V případě realizace větších renovací (renovací zahrnujících alespoň 25% plochy budovy nebo v hodnotě pětiny celkové hodnoty budovy), popř. renovací zásadních konstrukčních prvků budovy (okna, bojler, klimatizace) by se však na ně revidovaná norma měla vztahovat hned od počátku.

Podle názoru Evropského parlamentu by měla do 31. března 2010 vzniknout také jednotná metodologie pro výpočet energetické účinnosti budov vztahující se i na budovy obydlované kratší dobu než čtyři měsíce ročně. Výjimkou by v tomto směru měly disponovat jen velmi malé budovy (do 50 m² obytné plochy), sakrální, historické a zemědělské budovy – obecně objekty s nízkými energetickými nároky a/nebo využitím do 18 měsíců.

Rovněž by se měly zvýšit veřejné investice do energeticky účinných budov a/nebo podpora takovým projektům, včetně podpory ze strany dodavatelů energií.

Členské státy by měly v této souvislosti vypracovat do 30. června 2011 akční plány a stanovit si cíle – procenta podílu energeticky účinných budov v roce 2015 a 2020.

O rok dříve by měly být k dispozici i unijní návrhy, jak podpořit energetickou účinnost budov, mj. formou navýšení alokace z fondu ERDF na minimálně 15%, vytvořením Fondu pro energetickou účinnost, na němž by se podílel rozpočet EU, členské státy (patrně nad rámec svých příspěvků do unijního rozpočtu) a Evropská investiční banka (fond by měl fungovat od roku 2014), nebo snížením DPH na výrobky spjaté s energetickou účinností nebo obnovitelnými zdroji energie.

Další vývoj

Plénium Evropského parlamentu by mělo o zprávě hlasovat 5. května.

Další projednávání bude v rukou Rady, resp. členských států, a bude výrazně ovlivněno jejich přístupem ke konceptu tzv. zelené ekonomiky a jeho potenciálu napomoci (nota bene v době recese) hospodářskému růstu.

Přeshraniční poskytování zdravotnické péče

Výbor Evropského parlamentu pro životní prostředí a veřejné zdraví 31. března poměrem 31:3:20 podpořil záměr vytvořit rámec pro přeshraniční poskytování zdravotnické péče.

Legislativní pozadí

Komise svůj návrh (KOM(2008)414) předložila v červenci 2008 proto, že zdravotnické služby byly záměrně vyloučeny z tzv. směrnice o službách kvůli své specifické povaze (byť základ pro spolupráci na tomto poli poskytuje již nařízení o koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení).

Dalším důvodem byl fakt, že Evropský soudní dvůr před více než deseti lety začal vydávat rozsudky týkající se povinnosti vyplácet pacientům náhrady za poskytnutí zdravotnické péče v zahraničí.

Obsah návrhu

Bowisova zpráva (kompromis vytvořený na základě 706 pozměňovacích návrhů) zdůrazňuje zejména skutečnost, že nová legislativa by měla vytvořit prostor pro volný pohyb pacientů, nikoliv však pro volný pohyb poskytovatelů zdravotnických služeb.

Rovněž upozorňuje na stávající legislativu a to, že členskými státy by měly i po přijetí nové normy zůstat efektivní „brzdy“, kupř. právo požadovat „autorizaci“ předtím, než zahraniční pacient požádá o poskytnutí zdravotnické péče (v nemocnici) v případech, kdy by masivní nápor těchto pacientů mohl ohrozit finanční rovnováhu daného zdravotnického systému. Na druhou stranu by autorizace neměla působit jako překážka pro poskytování přeshraniční zdravotnické péče. (I přesto však zpráva navrhuje, aby definici nemocniční péče vygenerovaly členské státy, nikoliv Komise, jak tomu mělo být původně.)

Pokud jde o úhradu nákladů spjatých s přeshraniční zdravotnickou péčí, mají existovat dvě možnosti: buď si pacient péči zaplatí na místě sám a náhrady bude požadovat individuálně po orgánech své země, nebo na základě tzv. notifikace provede úhradu příslušnému zdravotnickému zařízení přímo dotčený orgán pacientovy domovské země. Druhá z možností by však neměla být povinná.

Výše náhrad by měla být adekvátní sumám, jež by byly za pacienta uhrazeny v případě, že by se nechal ošetřit doma (v domovském státě). Výjimky by se nicméně měly vztahovat na pacienty se vzácnými chorobami anebo na pacienty postižené: v jejich případech by měla být pravidla vyplácení náhrad volnější (na druhou stranu by se směrnice neměla vztahovat na dlouhodobou zdravotnickou péči a na transplantace).

Všichni pacienti by měli mít přístup k informacím týkajícím se přeshraniční zdravotnické péče. S tím souvisí požadavek na vytvoření národních kontaktních míst a potenciálně i evropského zdravotnického ombudsmana.

Sporné body

Při závěrečném hlasování se zdrželi socialisté – kvůli nesouhlasu s právní bází návrhu (je založen pouze na článku 95 odkazujícím na vnitřní trh EU, nikoliv na článku 152 o veřejném zdraví) a proto, že nebyly vzaty v úvahu jejich pozměňovací návrhy ve věci autorizace přeshraniční zdravotnické péče.

Další vývoj

První čtení návrhu by mělo být v Evropském parlamentu završeno v dubnu.

Poté (v červnu) by se k němu měla vyjádřit Rada. České předsednictví jej rámcově podporuje, jeho názor však zdaleka nesdílí všechny členské státy obávající se „nabourání“ svých zdravotnických systémů.

Rodinný balík

Výbor Evropského parlamentu pro práva žen 1. dubna poměrem 23:0:2 podpořil, aby tzv. asistující partneři (v Česku tento status není právně uznáván) byli povinováni být součástí systému sociálního zabezpečení. Současně se postavil za posílení jejich práv na mateřskou, což by se mělo týkat i OSVČ.

Legislativní pozadí

Komise daný návrh (KOM(2008)636) zveřejnila v říjnu 2008 s cílem podpořit (před volbami do Evropského parlamentu) „sladění pracovního a rodinného života“.

Text je součástí tzv. rodinného balíku (family package) sestávajícího ještě ze dvou dalších textů: návrhu směrnice na prodloužení mateřské dovolené (KOM(2008)637) a sdělení na zlepšení dětské péče.

Obsah zprávy

Zpráva Lulingové oproti dobrovolnému začlenění do systému sociálního zabezpečení (jež navrhla Komise) požaduje, aby asistující partneři byli jeho součástí obligatorně. Na druhou stranu přiznává, že ne ve všech zemích pojem asistujícího partnera existuje; tam, kde je uznáván, by mělo být možné, aby náklady na začlenění do systému sociálního zabezpečení byly považovány za odečitatelný náklad.

Pokud jde o právo na mateřskou, zpráva pouze obecně odkázala na platnou směrnici 92/85, jež v současnosti podléhá revizi.

Sporné body

Proti návrhu a jeho „napojení“ na otázku mateřských se ostře ohradili zástupci malých a středních podniků v UEAPME.

Další vývoj

Plénium by se mělo zprávou Lulingové zabývat v květnu.

Pokud jde o revizi směrnice 92/85, výbor by o ní měl hlasovat 16. dubna.

Nařízení o ekoznačení

Plénium Evropského parlamentu 2. dubna poměrem 633:18 odsouhlasilo záměr revidovat stávající nařízení zavádějící dobrovolný systém ekoznačení.

Legislativní pozadí

Komise návrh (KOM(2008)401) předložila v červenci 2008.

Obsah návrhu

Text předpokládá, že pro jednotlivé kategorie produktů a/nebo služeb budou postupně specifikovány konkrétní požadavky na ekoznačení. Celý systém by měl být dobrovolný.

Měl by se týkat také zpracovaných potravin, ale bude na Komisi, zda a jaká pravidla v tomto směru připraví. Naopak ekoznačení by se rozhodně nemělo přiznávat toxickým látkám a/nebo službám a produktům, jež vyžadují testování na zvířatech.

Další vývoj

Plénium paralelně s návrhem nařízení o ekoznačení – a podobným poměrem – přijalo také návrh na zjednodušení a „zviditelnění“ fakultativního systému ekomanagementu EMAS.

Rada s oběma normami předběžně souhlasila, tudíž se v dohledné době očekává pouze jejich formální schválení.

Telekomunikační balík

Rada a Evropský parlament se 30. března neformálně shodly na téměř finální podobě tzv. telekomunikačního balíku.

Legislativní pozadí

Komise balík pěti zásadních návrhů předložila v listopadu 2007 (viz dřívější monitoringy). V průběhu března (zejména 25. a 30.) probíhal dialog mezi zástupci Rady, Komise a Evropského parlamentu.

Sporné body

Jedním z nejproblematičtějších bodů jednání byla otázka tzv. evropského regulátora, jenž by měl získat více pravomocí než stávající Skupina evropských regulátorů (ERG). Nakonec by měl vzniknout deseti- až pětadvacetičlenný BEREC

(Body of European Regulators of Electronic Communications) sestávající ze zástupců členských států; mělo by však jít o komunitární (nikoli soukromoprávní) strukturu (což by se mělo odrazit i v otázce financování) s hlasováním nadpoloviční a/nebo dvoutřetinovou většinou (ve většině případů). BEREC by měl sídlit v Německu.

Další spory se týkaly liberalizace radiového spektra (proti čemuž vystupovala zejména Itálie, ale i Španělsko, Portugalsko nebo Rumunsko), kroků národních regulátorů, pokud jde o jejich zásahy do soutěže mezi telekomunikačními operátory (Komise by měla vydávat jen doporučení, ale ta by měla být realizována – do dvou let), či toho, zda nová pravidla budou „technologicky a datově neutrální“ (což podporovali mj. socialisté či zelení, Google nebo Skype proti některým konzervativcům, Francii, Velké Británii a Komisi, již se stavěli primárně za stávající telekomunikační operátory a jejich požadavek na možnost dát „průtok“ některých dat prioritu, např. zpravodajství na úkor online her, a potenciální poplatky pak využít k investicím do dalšího rozvoje sítí – s tím, že noví operátoři by při přístupu do jejich sítě platili „vstupní“ poplatky, ale nemuseli by se obligatorně podílet na jejich budování).

K oddělení provozování služeb a sítí by v telekomunikačních společnostech obligatorně docházet nemělo, pouze ve velmi výjimečných případech spjatých s posílením hospodářské soutěže. Vysokorychlostní přístup k internetu by se měl stát tzv. univerzální službou, tj. nabízenou všem za přiměřenou cenu, zejména pak postiženým a seniorům.

Další vývoj

Evropský parlament by měl balík přijmout (ve druhém čtení) ve výboru pro průmysl 21. dubna, v plénu v květnu, Rada pak patrně v červnu. Nové normy by se měly začít uplatňovat od roku 2010. Problematickou se nicméně může stát otázka, zda a nakolik lze limitovat přístup k internetu prostřednictvím administrativní autority, což požaduje Francie, Velká Británie, Švédsko, Itálie, Portugalsko nebo Finsko v opozici k Evropskému parlamentu, který tvrdí, že daný krok může realizovat pouze soudní autorita.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/88/EC o některých aspektech úpravy pracovní doby

Legislativní pozadí

Směrnice se nyní nachází v legislativním stádiu dohodovacího řízení, které skončí buď dohodou mezi institucemi, nebo smetením návrhu ze stolu.

Revize směrnice o pracovní době je v legislativní procesu od roku 2004. Druhé dohodovací řízení mezi EP a Radou probíhalo v prvních dubnových dnech a nepřineslo žádný pokrok. Rada návrh EP sejt se ještě potřetí nepodpořila.

Sporné body

Parlament v prosinci odsouhlasil ukončení využívání opt-out po třech letech vstoupení směrnice v platnost.

K zachování flexibility poslanci navrhli výpočet 48hodinové týdenní pracovní doby jako průměr za 12 měsíční období. Rada chce ale opt-out ponechat.

Pracovní pohotovost Parlament požaduje započítat do pracovní doby. Rada ji ale dělí na aktivní a neaktivní, přičemž do pracovní doby chce započítat pouze pohotovost aktivní.

Poslanci EP v průběhu jednání navrhli kompromis počítat neaktivní pracovní pohotovost jiným způsobem, ale nepovažovat ji za „odpočinek“, jak to požadovala Rada.

Parlament také v prosinci 2008 přijal dodatek, že pracovní doba by se měla počítat na pracovníka a ne na smlouvu, vzhledem k tomu, že někteří mají pracovních smluv víc.

Další vývoj

Obě instituce budou v jednáních pokračovat neformální cestou a v případě dosažení kompromisu ukončí dohodovací řízení a o výsledné podobě textu bude hlasovat EP na svém plenárním zasedání 4. května. Dosažení dohody musí proběhnout nejpozději do 28. dubna, který je posledním dnem dohodovacího řízení.

Pokud budou jednání neúspěšná, Komise vypracuje novou podobu revize směrnice řešící hlavně sporné body. Do té doby se budou členské státy řídit platnou směrnicí a rozhodnutím ESD, který požaduje pracovní pohotovost započítat do pracovní doby.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly

Legislativní pozadí

Směrnice o tzv. eurovině byla jedním z hlavních bodů jednání Rady pro dopravu 30. března 2009. Směrnice chce sjednotit externí náklady spojené s nadměrným hlukem a znečištěním ovzduší. V jednání jsou také náklady spojené s dopravními zácpani nebo dopravními nehodami.

Další vývoj

Vzhledem k nejednotnému postoji jednotlivých členských států k výši těchto poplatků navrhlo české předsednictví posunout platnost směrnice o čtyři roky.

Dalším argumentem k tomuto kroku byla současná ekonomická situace ve světě, která by po zavedení směrnice ještě ztížila podnikání v dopravě. Většina států souhlasí s tím, že kvůli krizi je potřeba více času k projednání všech variant.

Hlavním bodem zasedání Rady bylo, zda do směrnice zahrnout náklady spojené s dopravními zácpami. Proti tomuto znění jsou Malta, Portugalsko, pobaltské země a Irsko. Státy jako Finsko, Švédsko, Slovensko, Bulharsko, Nizozemsko a Itálie jsou ochotny tuto variantu přijmout za předpokladu, že na náklady spojené s dopravními zácpami bude přispívat i osobní silniční doprava. Další jednání proběhnou na jednání Rady v červnu.

1.2 RADA**Silniční balík**

Rada se 24. března dohodla s Evropským parlamentem na kompromisu stran tzv. silničního balíku, jenž má změnit pravidla v oblasti mezinárodní silniční přepravy. Výbor Evropského parlamentu pro dopravu jej potvrdil 31. března.

Legislativní pozadí

Komise balík (návrhy KOM(2007)263, KOM(2007)264, KOM(2007)265) zveřejnila v květnu 2007.

Obsah balíku

Klíčovou součástí balíku je dohoda o kabotáži, tj. o možnosti poskytovat služby nákladní silniční dopravy i v jiném než domovském členském státě, byť nikoli zcela bez omezení (Groschova zpráva týkající se nařízení o přístupu na trh mezinárodní nákladní silniční dopravy přijatá poměrem 25:6). „Kabotovat“ by nadále mělo být možné (minimálně) v průběhu sedmi dnů třikrát (v jedné nedomovské členské zemi jednou, do tří dnů od vstupu na její území) poté, co přepravce zrealizuje zakázku mající původ v zemi jeho registrace.

Rada se v tomto duchu vyjádřila již v červnu 2008. Toto ustanovení by mělo vstoupit v platnost do šesti měsíců od schválení balíku (což představuje čtyřnásobné zkrácení lhůty oproti kompromisu, jež v červnu 2008 přijala Rada) a přezkoumáno nejpozději v roce 2013 – s dalším potenciálním rozvolněním.

Pokud jde o mezinárodní autobusovou přepravu (druhá Groschova zpráva týkající se nařízení o přístupu na trh mezinárodní osobní silniční dopravy autobusy přijatá poměrem 32:0:2), změny (nařízení 561/2006) by měly být vedeny po dvou liniích: měla by být částečně rozvolněna pravidla pro odpočinek řidičů (mohli by pracovat až dvanáct dní v kuse, při dodržení jiných pravidel týkajících se mj. digitálních tachografů, doby odpočinku před a po zmíněných dvanácti dnech ap.), na druhou stranu by měla být posílena spolupráce příslušných národních úřadů ve věci výměny relevantních informací a/nebo omezení mezinárodní přepravy s ohledem na postavení veřejně poskytovaných dopravních služeb.

Poslední text (nařízení) se týká podmínek pro provozování silniční dopravy (zpráva Ticaouvé přijatá poměrem 34:0). Předpokládá vytvoření vzájemně propojených národních registrů (od roku 2012) a zpřísnění podmínek pro samotné přepravce tím, že tam, kde působí, budou muset disponovat nejen kanceláři, ale i místy k parkování a budou muset absolvovat předepsané testy.

Normy by měly (s výjimkou kabotáže – viz výše) vstoupit v platnost do dvou let, v roce 2013 by měly být v případě potřeby revidovány.

Další vývoj

Evropský parlament by měl o návrzích hlasovat na dubnovém plénu.

Výbor stálých zástupců svůj souhlas vyslovil 27. března.

Pracovní doba v silniční dopravě

Rada 30. března (s abstencí Německa, Rakouska a Řecka) souhlasila s návrhem Komise (KOM(2008)650) majícím zajistit, aby pracovní doba řidičů-OSVČ byla legislativně ošetřena jinak než pracovní doba řidičů-zaměstnanců – s odůvodněním, že OSVČ krom samotného řízení realizují i další související aktivity a stejná legislativní úprava by je ve výsledku znevýhodňovala.

Legislativní pozadí

Směrnice 2002/15, jež je nyní v platnosti by se od 23. března 2009 začala vztahovat i na OSVČ, pokud by Komise nepředložila návrh opačného vyznění. Probíhající legislativní procedura je toho výrazem.

Obsah návrhu

Rada (stejně jako Komise) principiálně souhlasila s vyjmutím OSVČ z rámce platné směrnice, ovšem za podmínky, že to budou členské státy, kdo nakonec bude rozhodovat o konkrétních parametrech pracovní doby těchto řidičů. Ministři

z návrhů rovněž vyčlenili požadavek na definici tzv. falešných OSVČ – řidičů, kteří by tohoto statusu využívali záměrně, aby nepodléhali omezením daným povolenou pracovní dobou řidičů-zaměstnanců (proti tomuto kroku se ohradila Francie).

Sporné body

Proti návrhu dlouhodobě vystupují odbory, jež tvrdí, že řidiči-OSVČ by podle nových pravidel mohli pracovat až 86 hodin týdně (namísto standardních 48), což by se projevilo (zejména) na bezpečnosti silničního provozu. Jejich interpretaci podporuje i Evropský parlament, jehož výbor pro sociální věci návrh Komise 2. března odmítl.

Další vývoj

V případě schválení návrhu Rada předpokládá revizi normy za čtyři roky – s potenciálním zohledněním kritiky, jež se proti textu v současnosti objevuje (Komise by ale měla před zveřejněním nového návrhu nejprve zveřejnit hodnotící zprávu).

Rada by měla svou obecnou pozici potvrdit poté, co se k návrhu v prvním čtení (v plénu) vyjádří Evropský parlament, k čemuž by mělo dojít ve dnech 4.–7. května.

Je však otázkou, nakolik (a zda vůbec) se pozice obou institucí do té doby změní/sblíží.

Směrnice o ekodesignu

Zástupce Rady a Evropského parlamentu 25. března dospěli k neformální dohodě stran revize směrnice o ekodesignu, jež by se měla nadále vztahovat nejen na produkty spotřebovávající energii, ale i na ty, které se spotřebou pouze souvisejí.

Legislativní pozadí

V současnosti je v platnosti směrnice 2005/32, jež vytváří základní rámec pro přijímání konkrétních opatření na zvyšování energetické účinnosti výrobků spotřebovávajících energii. Její revizi (a meritorní rozšíření) Komise navrhla v červenci 2008 (návrh KOM(2008)399).

Obsah dohody a sporné body

Rada a Evropský parlament měli rozdílné názory především na otázku, zda do budoucna pravidla ekodesignu vztáhnout na všechny produkty, bez ohledu na jejich (ne)spotřebu energie a skutečnost, že v současnosti není jasné ani to, podle jakých parametrů se bude ekodesign hodnotit u výrobků se spotřebou energie pouze spojených.

Evropský parlament v tomto směru požadoval rok 2012, Rada pouze potenciální zohlednění další kategorie výrobků. Nakonec převládla interpretace druhé ze stran. Evropský parlament nicméně prosadil, aby se pozměnila (zprísnila) obecná metodologie environmentálních studií předcházejících stanovení ekodesignových standardů – v tom smyslu, že ekodesign by se neměl dotýkat pouze energetické účinnosti, ale „environmentálního působení“ výrobků v průběhu celého jejich životního cyklu.

Další vývoj

Evropský parlament by se měl návrhem zabývat na dubnovém plénu, Rada pak poté.

Revize nařízení o evropském globalizačním fondu

Zástupci českého předsednictví a Evropského parlamentu 8. dubna dospěli k neformální dohodě ve věci revize nařízení o evropském globalizačním fondu.

Legislativní pozadí

Komise návrh (KOM(2008)867) předložila v prosinci 2008 s cílem umožnit z fondu dočasně čerpat prostředky i v souvislosti s ekonomickou krizí, nikoliv striktně v důsledku globalizačních tlaků. Pravidla pro čerpání by se měla rozvolnit, stejně jako by měla vzrůst spoluúčasť ze strany EU.

Obsah dohody

Státy by měly být oprávněny žádat o prostředky z fondu už v případě propuštění 500 zaměstnanců (v daném členském státě v průběhu čtyř měsíců; v průběhu devíti měsíců, pokud jde o malý a střední podnik), nikoliv 1000 jako dosud.

Spoluúčasť ze strany EU by měla vzrůst ze stávajících 50% na 65% (byť výbor Evropského parlamentu pro zaměstnanost a sociální věci požadoval 31. března 75%). Prostředky budou muset být využity na rekvalifikace, poradenství ap.

Další vývoj

Dohodu musí ještě potvrdit obě instituce – Evropský parlament i Rada, jejíž členové ještě na začátku března měli s podporou nové legislativy problém.

Revidované nařízení by se mělo vztahovat na všechny žádosti, jež budou k fondu podány od května 2009.

Liberalizace trhů s energiemi

Během jednání mezi českým předsednictvím Rady EU a zástupci Evropského parlamentu

23.–24. března se podařilo dosáhnout neformálního kompromisu ve věci tzv. třetího liberalizačního balíčku, který se týká liberalizace trhu s energiemi, elektřinou a plynem v EU.

Legislativní pozadí

Součástí legislativního balíčku je 5 návrhů: návrh směrnice týkající se společných pravidel pro vnitřní trh s elektřinou; návrh směrnice týkající se společných pravidel pro vnitřní trh se zemním plynem; návrh nařízení o zřízení Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Agency for the Cooperation of Energy Regulators – ACER); návrh nařízení o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou; návrh nařízení o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám. (Viz předchozí vydání monitoringů)

Obsah kompromisu

Konečný kompromis uspišený do značné míry blízcím se termínem voleb do Evropského parlamentu nakonec oslabuje Komisi původně navrhovaný koncept úplného vlastnického unbundlingu nejen v oblasti trhu s plynem, ale také v oblasti trhu s elektřinou. Stalo se tak výměnou za některé ústupky Rady a členských států, které se týkají zejména fungování ACER, státních energetických regulátorů a tržních pravidel pro působení operátora přenosových soustav TSO.

Součástí kompromisu je tedy rozhodnutí, že jak v oblasti trhu s plynem, tak v oblasti trhu s elektřinou budou vedle úplného vlastnického unbundlingu k dispozici plynárenským a elektrárenským společnostem ještě další dvě možnosti: vytvoření nezávislého systémového operátora (ISO), který by namísto vlastníka dodavatelské společnosti převzal kontrolu nad přenosovou soustavou, ovšem bez nutnosti majetkových změn a „třetí cesta“ (hájená zejména zástupci Francie a Německa), která zachovává část rozhodujícího vlivu původního vlastníka (energetické společnosti) nad přenosovou soustavou a distribucí energií navzdory vzniku operátora TSO. Nezávislé fungování přenosové sítě má být zajištěno prostřednictvím zřízení dozorčího výboru složeného z reprezentantů producentů společnosti, zástupců operátora přenosové sítě a akcionářů, který by měl činit veškerá rozhodnutí mající vliv na majetkové podíly jednotlivých držitelů akcií.

Posílení role spotřebitele

Návrhy, které se podařilo prosadit Evropskému parlamentu, se týkají především role spotřebitele. EP v rámci kompromisu navrhl, aby byla každá domácnost vybavena do roku 2020 měřicím zařízením, které by poskytovalo podrobné informace o spotřebě energie a vedlo uživatele k úsporám. Spotřebitel by měl mít právo na bezplatnou změnu dodavatele plynu či elektřiny do tří týdnů, posílené právo na informace od dodavatele o parametrech své energetické spotřeby a práv uplatnitelných vůči dodavateli, včetně soudního vymáhání. Návrhy EP hovoří dokonce v zájmu ochrany spotřebitele o zřízení institutu „energetického ombudsmana“ či speciálního tělesa zabývajících se dodržováním práv spotřebitele.

Klauzule Gazprom a role ACER

Tzv. klauzule Gazprom, která se týká prevence monopolizace energetického trhu ze strany společností pocházejících z nečlenských zemí EU zůstává ve stejné podobě, na jaké se dohodly již členské státy v rámci Rady: Právo certifikace přístupu firem ze třetích zemí na energetický trh členských států EU zůstává regulátorům v rámci jednotlivých států. Je to tedy potvrzení „národního principu“ rozhodování o tom, zda daný investiční záměr představuje potenciální hrozbu pro energetickou bezpečnost EU nad původním návrhem Komise, která chtěla tuto pravomoc předat nadnárodní Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů. Pozice národních energetických regulátorů a Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů je celkově posílena.

Očekávaný vývoj

Výsledný kompromis se má stát základem pro druhé čtení na plenárním zasedání EP v dubnu anebo začátkem května, kdy se koná poslední zasedání pléna EP před červnovými volbami.

Pokud liberalizační balíček vstoupí v platnost, ČR pravděpodobně zvolí v případě liberalizace trhu s plynem třetí variantu (TSO). V případě trhu s elektřinou je situace jednodušší. Vlastnictví přenosové sítě je již odděleno od výrobní společnosti ČEZ. Provozuje ji společnost ČEPS. Obě firmy jsou přítom státní, „unbundlingu“ se proto pravděpodobně dosáhne přesunem obou firem pod gesci různých ministerstev.

II. AKTUÁLNÍ PROBLÉMY

2.1. BUDOUCNOST EU

Lisabonská smlouva

Datum druhého irského referenda k Lisabonské smlouvě bude známo patrně až na zasedání Evropské rady v červnu, kdy Irsko dostane také právní záruky, které požaduje.

V této souvislosti Unie apeluje na Českou republiku, aby smlouvu ratifikoval Senát co nejdříve. Premiér Topolánek ujistil, že ČR dodrží svým závazkům v Unii a o smlouvě rozhodne ještě před volbami do EP. Ke schválení smlouvy je potřeba 3/5 většina přítomných senátorů.

O dokumentu bude horní komora opět jednat 6. nebo 7. května. Urychlenou ratifikaci požadují opoziční sociální demokraté i vládní lidovci.

České předsednictví – pád vlády

24. března 2009 vyslovila Poslanecká sněmovna PČR vládě Mirka Topolánka nedůvěru. Ten podal k rukám prezidenta republiky demisi, který ji přijal. Prezident jmenoval 9. dubna 2009 nového premiéra Jana Fischera, který, jakožto nepolitická osoba, sestaví překlenovací vládu do předčasných voleb, které se uskuteční 9. a 10. října 2009.

Noví členové vlády budou jmenováni opět prezidentem Klausem 9. května a dokončí mimo jiné předsednictví v Radě EU.

Po pádu české vlády se zraky EU upřely na možné problémy ratifikace Lisabonské smlouvy Senátem ČR vzhledem k tomu, že senátoři ODS již nebudou pod tlakem vládní strany. Dosavadní průzkumy ale naznačují, že by smlouvu Senát ratifikovat mohl.

2.2 EVROPSKÁ RADA – SUMMIT

Okruh hlavních témat březnového zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo ve dnech 19.–20. března, zahrnoval především otázky řešení finanční a ekonomické krize v návaznosti na implementaci Evropského plánu hospodářské obnovy a projednání zprávy skupiny skupiny vedené Jacquesem de Larosièrem v Radě, která navrhuje vytvoření budoucího mezinárodního řízení finančního sektoru. Druhým okruhem problémů byla

energetická bezpečnost. Evropská rada se konkrétně dohodla na základních směrech pro vytvoření krizového mechanismu, který by řešil narušení dodavek. Třetí téma se týkalo vnějších vztahů EU. Summit byl završen dohodou na podobě prohlášení o zahájení projektu Východního partnerství.

Řešení krize

V oblasti řešení krize je výsledkem summitu shoda na zdvojnásobení zdrojů finančních institucí Mezinárodního měnového fondu a Evropské komise určených na pomoc zemím, které trpí důsledky ekonomické krize. Zároveň však byl odmítnut návrh, který v rámci schůzky G-20 obhajovaly USA, aby součástí pomoci finančnímu a ekonomickému sektoru byly další rozpočtové pobídky. Podle závěrů Evropské rady musí postačovat stávající plán ekonomické obnovy počítající se 400 mld. €. Rozhodnuto bylo pouze o navýšení finančního stropu v rámci fondu určeného pro vyrovnávání platební bilance států, které stojí mimo eurozónu. Z tohoto fondu již obdržely půjčky dvě nové členské země, u nichž se krize projevila nejsilněji, Maďarsko a Lotyšsko, během zasedání Evropské rady probíhala obdobná jednání o půjčce s Rumunskem.

Předmětem jednání byla také Larosièrova zpráva, která navrhuje zřízení mezinárodního systému supervize nad finančním sektorem, včetně posílení pozice Evropské centrální banky. Rozhodnutí v této věci však Evropská rada odložila na červnový summit.

Energetika

V oblasti energetiky hrála důležitou roli shoda na mimořádné alokaci částky 5 mld. € pro projekty v oblasti energetické politiky a politiky rozvoje venkova (zavádění vysokorychlostního internetu). Komise v lednu 2009 využila příležitosti, kterou nabízel mimořádný Evropský plán ekonomické obnovy, a navrhla, aby část „neutracených“ prostředků z předchozího roku, pocházejících především z nadpisu Obnova a konzervace přírodních zdrojů (de facto jde majoritně o prostředky určené k financování společné zemědělské politiky), v celkové výši 5 mld. € byla určena na realizaci projektů v roce 2009 a 2010, včetně oblasti energetiky a vysokorychlostního internetu. Na zasedání Rady ministrů

pro energetiku 19. února, které se zabývalo mimo jiné balíkem dokumentů Second Strategic Energy Review, Komise proto představila návrh na financování projektů souvisejících jednak s již schválenou legislativou týkající se energetické politiky (jedná se především o klimaticko-energetický balíček), jednak se záměry revize evropské energetické strategie v rámci SER. (Viz Monitoring únor/březen 2009).

Mělo jít o alokaci celkem 3,75 mld. € (Komise původně navrhovala 3,5 mld. € určených na energetické projekty, členské státy se podle závěrů březnové Evropské rady přikláněly k ještě vyšší alokaci 3,98 mld. €).

Komise podle návrhu zveřejněného 19. února, který pozměňuje její původní návrh z 28. ledna, navrhla alokovat tyto prostředky do tří skupin projektů: 1) zajištění vzájemného propojení existujících plynovodných tras a přeshraniční propojení rozvodných sítí u elektřiny (cca 1,4 mld. € do nových projektů u plynovodné sítě a 725 mil. € pro elektřinu); 2) projekty využívání větrné energie (cca 0,5 mld. €); 3) rozvoj technologie geologického ukládání CO₂, tedy CCS (1,15 mld. €). Komise se vzápětí dostala do právního sporu s Radou, jejíž právní oddělení napadlo možnost navrhnout nakládání prostředků nevyužitých v předchozím roce takovým způsobem.

Ke konečné dohodě o pětimilardovém balíčku dospěla Rada spolu s Evropským parlamentem až 2. dubna 2009. 2,6 mld. € má být čerpáno z rozpočtového přebytku za rok 2009 a 2,4 mld. € z disponibilních zdrojů pro rok 2010.

Východní partnerství

Pokud jde o projekt Východního partnerství, závěry Evropské rady zahrnují zejména shodu nad vyčleněnou částkou finanční podpory pro období do konce roku 2013 (600 mil. €). Dále předjímají obsahové parametry nového projektu vztahů mezi EU a šesticí postsovětských států (Arménie, Ázerbájdžán, Gruzie, Bělorusko, Moldávie, Ukrajina).

Smluvní vztahy by měly být založeny na dohodách o volném obchodu. Citlivý problém bezvízového režimu je definován jako otázka spíše dlouhodobého výhledu, o níž bude jednáno případ od případu, tedy nikoli paušálně. Tuto formulaci v závěrech summitu požadovali zástupci některých zemí, zejména Německa, Španělska, Nizozemí či Belgie. Sdílené hodnoty v rámci Východního partnerství mají zahrnovat demokracii, vládu práva a respekt k právům člověka, což získává specifický rozměr především v kontextu účasti Běloruska a přetrvávajících spekulací o tom, zda na květnový ustavující summit Východního partnerství přijede a dohodu o vytvoření Východního partnerství bude podepisovat také prezident Lukašenko.

2.3 FINANCOVÁNÍ EU

Revize finanční perspektivy 2007–2013

Meziinstitucionální dohoda zaštiťující platnou finanční perspektivu pro období 2007–2013 obsahuje tzv. revizní klauzuli, která počítala se střednědobou revizí rozpočtové politiky EU v roce 2009. Finanční krize ovšem posunula uvažování o rozpočtové politice EU do jiných dimenzí a vnesla nejistotu do dlouhodobého plánování. Události typu energetické krize z počátku roku 2009 a nárůst důležitosti tématu energetické bezpečnosti, včetně vnější dimenze tohoto fenoménu, dále odhalily skutečnost, že dlouhodobá fixace výdajové stránky rozpočtu EU do značné míry svazuje její schopnost reagovat na okamžitou potřebu předefinování a přeskupení stávajících výdajových priorit.

Komise plánuje zveřejnit návrhy na revizi rozpočtové politiky EU na podzim 2009 v souladu se závěry Evropské rady z prosince 2005, už v září 2007 za tím účelem otevřela veřejnou konzultaci. Podle očekávání ovšem nezůstal pozadu velmi iniciativní činitel „institucionálního tria“, Evropský parlament, který na plenárním zasedání 25. března přijal zprávu na základě iniciativy předsedy Rozpočtového výboru Reimera Bögeho (Německo, EPP-ED).

Obsah Bögeho zprávy

Zpráva navrhuje prodloužení platnosti stávající finanční perspektivy až do let 2015–2016 a uvažuje i nad zkrácením plánovací periody ze sedmi na pět let, jak to umožňuje Lisabonská smlouva. Rozpočtové období by se tak krylo s mandátem Komise i Evropského parlamentu a získalo navíc do určité míry politický rozměr.

Další finanční perspektiva by tedy byla pětiletkou, nikoli „sedmiletkou“. Když pomineme určité negativní historické konotace, takové rozhodnutí by na jedné straně vycházelo vstříc kritikám těžkopádnosti způsobované dlouhodobým rozpočtovým plánováním (první rozpočtová perspektiva nazvaná Delorsův balík I z 80. let minulého století byla také kratší, sedmileté plánování je pozdější vynález). Otázkou také je, jaký vliv by mělo rozhodnutí o prodloužení stávající finanční perspektivy na společnou zemědělskou politiku. Nad její budoucností po roce 2013 a především nad budoucností garantovaných přímých plateb, které tvoří největší podíl na výdajové stránce v Nadpise 2, visel otazník.

EP v rámci této Bögeho zprávy navrhuje dále provést revizi platné finanční perspektivy ve třech fázích, teprve poslední fáze má být přitom věnována přípravě nové finanční perspektivy platné od roku 2016/2017.

Jedná se pouze o iniciativu Evropského parlamentu, rozhodující bude podoba návrhů Komise, i když EP prosadil při přípravě platné finanční perspektivy, aby jeho váha při schvalování revize byla stejná jako hlas dvou zbývajících institucí: Komise a (Evropské) Rady. Bögeho zpráva tedy dává tušit, jakým směrem se budou ubírat konkrétní návrhy a pozice EP v jednáních s Komisí a Radou. Je diskutabilní, zda při prosazování prodloužení stávající finanční perspektivy nejde o krok zpět, jímž by byla prosazována prolongace výdajového schématu, které je v souladu s již zastaralými prioritami (SZP) a je ve své podstatě kontraproduktivní.

2.4 ROZŠIŘOVÁNÍ EU

Chorvatsko

Chorvatsko-slovinský spor trvá několik let a v současnosti ovlivňuje další přístupová jednání Chorvatska, která blokuje právě jeho severní soused.

Komisař pro rozšiřování Oli Rehn získal podporu tria předsednictví (Francie, České republiky, Švédska) k vedení rozhovorů mezi oběma zeměmi tak, aby se co nejdříve dosáhlo kýženého kompromisu. Pokrok ve vyjednávání by bylo zapotřebí učinit do 24. dubna, kdy je svolána meziinstitucionální asociační konference s Chorvatskem.

Slovinsko trvá na tom, aby byla jednání vedena podle principu spravedlivosti, který předpokládá, že do úvahy budou brány praktické důsledky sporu a striktnímu výkladu práva bude nadřazeno faktové jednání a spravedlnost.

Na druhou stranu, Chorvatsko prosazuje dvou stupňový postup: dohodu mezi zeměmi by zajistily aktéři EU a konečné rozhodnutí o demarkační linii mezi zeměmi by rozhodl Mezinárodní soud v Haagu.

V průběhu dubna se uskuteční již páté setkání ministrů zahraničních věcí obou zemí.

Turecko

Na dubnovém summitu EU-USA v Praze americký prezident vyslovil podporu vstupu Turecka do EU.

Podle Baracka Obamy je zapotřebí ukotvit Turecko pevně v Evropě. Přístupová jednání začala v roce 2005 a Amerika by tato jednání ráda viděla úspěšně dokončena nejpozději v roce 2020.

Obamovy výroky v zápětí komentoval francouzský prezident Nicolas Sarkozy a německá kancléřka Angela Merkelová, kteří zdůraznili, že otázka tureckého členství je v EU stále otevřená a Unie si o ní rozhodne sama.

Obě evropské země jsou známé pro svůj odmítavý postoj k plnému členství Turecka v Unii a preferují určitý druh privilegovaného partnerství. Tento přístup nesdílí např. Itálie.

Výroky Německa a Francie zaznívaly mimo jiné i poté, co Turecko na jednání NATO zprvu vytvořilo zvolení dánského premiéra Anderse Fogh Rasmussena generálním tajemníkem NATO. Turecku se nelíbilo to, že Rasmussen se neomluvil za karikatury Proroka Mohameda v dánském tisku v roce 2005; odůvodnil to obhajobou svobody slova.

Po dlouhých vyjednáváních a příslibení jistých záruk Turecko ustoupilo.

Turecko je Unii kritizováno především za nedodržování a nezajištění svobody slova v zemi.

Vyjednávací kapitoly jsou většinou formálně brzděny Francií nebo Kyprem, nebo Ankara není schopna dostát požadovaným nárokům. Ze 33 oblastí uzavřela prozatím jen jednu kapitolu.

2.5 VNĚJŠÍ VZTAHY EU

EU-USA

Summit EU-USA se uskutečnil 5. dubna 2009 v Praze. Zúčastnily se ho všechny členské státy. Tématicky navazoval na summit G20 v Londýně a jednání NATO ve Štrasburku. Summit se měl soustředit na tyto problematiky: energetickou bezpečnost, klimatické změny, ekonomickou spolupráci a Blízký východ.

Prezident Barack Obama při svém projevu zdůraznil, že partnerství s jednotnou Evropou považuje za důležité stejně jako to, že už neexistuje stará nebo nová Evropa, ale Evropa jednotná. Toto dělení používala předchozí americká administrativa v souvislosti s postoji jednotlivých členských států k invazi USA do Iráku. Vzhledem k tomu, že se summit v Londýně zabýval především ekonomickými otázkami a jednání NATO bezpečnostními, zástupci USA a EU se při večeři v Praze zaměřili na klimat.

Podle Obamy je současná Amerika ochotna a připravena při ochraně klimatu vést. V této souvislosti na USA apeloval Nicolas Sarkozy, který považuje její vliv také na Čínu a Indii za klíčový.

Jedním z hlavních bodů projevu amerického prezidenta Baracka Obamy na summitu EU-USA v Praze 5. dubna, konkrétně pak v jeho projevu na Pražském hradě před veřejností, byla otázka tzv. denuklearizace.

Obama považuje za nutné posílit a rozšířit Smlouvu o nešíření jaderných zbraní (NPT), omezit zbrojení a zakázat testování těchto zbraní.

Spojené státy chtějí uspořádat summit k této tématice v roce 2010. Prezident zdůraznil potřebu mezinárodní spolupráce v řešení světových problémů s terorismem, černým trhem s jaderným materiálem, stejně jako při mírových jednáních s Íránem a Severní Koreou ohledně jejich jaderného programu. V těchto jednáních bude potřebná podpora Ruska a Číny.

Prezident také potvrdil aktuálnost protiraketové obrany (včetně zapojení do ní České republiky a Polska), pokud Írán bude i nadále hrozbou.

Potřebu jednat o omezení a kontrole zbrojení dal do souvislosti s odpálením rakety Severní Koreou, jež dopadla 700 mil východně od Japonska do Tichého oceánu.

Administrativa USA také pracuje na přípravě jakési zásobárny jaderného paliva umístěné pravděpodobně v Kazachstánu, kterou by mohly státy využívat pro mírové účely. Kontrolu nad tímto projektem by převzala Mezinárodní agentura pro atomovou energii při OSN.

Regulérní summit EU-USA se bude konat v červnu ve Washingtonu, kde se státníci budou výše zmíněnými tématy zabývat detailněji.

Guantánamo

Věznice na Guantánamu by měla být do ledna 2010 uzavřena, slíbil prezident Obama. Členské státy toto rozhodnutí vítají, ale neshodují se v postupu při nakládání s vězni. USA požádaly EU o pomoc při přijímání jednotlivých zadržovaných na své území.

Nicméně, rozhodnutí přijmout zajaté je čistě na každém členském státu, který bude o každém jednotlivém případě s USA vyjednávat individuálně. Sousední stát však bude vždy informován.

České předsednictví spolu s Komisí však preferuje jednotný přístup kvůli dopadu těchto rozhodnutí na Schengenský systém, ve kterém je dnes zapojeno 25 států. Otázkou je, jaký status daný člověk dostane, zda a jak bude omezena jeho svoboda pohybu v rámci Schengenu apod.

Komisař pro justici, svobodu a vnitra Jacques Barrot byl s jednáním s USA spokojen. Ty slíbily dodat veškeré informace o všech 250 věznicích, kteří se po propuštění nemohou vrátit zpět do své vlasti.

Vězně z Guantánama prozatím slíbilo přijmout pět zemí: Francie, Portugalsko, Španělsko, Velká Británie a Itálie. Proti je Česká republika, Polsko, Nizozemsko, Rakousko a Švédsko. Nerozhodnuté je např. Německo, Belgie, Lucembursko nebo Skandinávské země.

„Východní politika“ EU

23. března se v Kyjevě uskutečnila za účasti zástupců EU konference na téma modernizace přenosové plynárenské sítě na Ukrajině.

Postoj Ruska

Ruská strana v té souvislosti vyjádřila rozladění nad tím, že nebyla do procesu jednání mezi EU a Ukrajinou, jejímž výsledkem byl podpis společné deklarace o modernizaci ukrajinského tranzitního systému, přizvána jako plnohodnotný partner a že nebyla respektována úloha Ruska jako hlavního dodavatele plynu do Evropy. Ruský premiér Putin dokonce pohrozil revizí základních smluvních vztahů s EU, které v současnosti zajišťuje Dohoda o partnerství a spolupráci, o jejíž nové podobě probíhají mezi Ruskem a EU již třetí rok komplikovaná a přerušovaná jednání.

Politické pozadí

Ruskou stranu znepokojují jednání Ukrajiny jako klíčového článku plánovaného projektu Východního partnerství o vstupu do tzv. Energetického společenství. Členy Energetického společenství jsou všechny členské státy EU, smluvními partnery jsou také státy západního Balkánu, status pozorovatele mají prozatím Ukrajina, Moldávie, Turecko a Gruzie. Dohoda o energetickém společenství byla podepsána v roce 2005, v platnost vstoupila 1. července 2007. Má sloužit jako nástroj povzbuzení investic do energetického sektoru v rámci signatářských států, ale zároveň i jako rámec pro rozšíření platnosti komunitárního práva (*acquis communautaire*) v oblasti energetiky i mimo členské státy EU.

Sdělení Komise týkající se návrhu projektu Východního partnerství z 3. prosince 2008 otevřeně počítá se vstupem Ukrajiny a Moldávie do Energetického společenství. Znepokojení Ruska nad tím, že by se po vstupu do Energetického společenství mohla na státy vně EU (včetně Ukrajiny) vztahovat nyní novelizovaná legislativa týkající se liberalizace trhu s energiemi (viz kapitola o Liberalizaci trhu s energiemi), včetně zemního plynu, která by ohrožovala dlouhodobé kontrakty mezi ukrajinskou stranou a ruským Gazpromem, vyjádřil již v souvislosti s ukrajinskou březnovou konferencí ruský ministr pro energetiku Sergej Šmatko.

Společná deklarace byla podepsána mezi ukrajinskou premiérkou Tymošenkovou, zástupci Evropské komise, EIB, EBRD a Světové banky. Uznává státní vlastnictví ukrajinského systému pro tranzit plynu, počítá však s implementací zmíněné legislativy ES týkající se liberalizace trhu se zemním plynem. Zajímavou skutečností je také fakt,

že projekt restrukturalizace ukrajinského plynového sektoru má být svázán s procesem podpisu a naplňování asociační smlouvy připravované mezi EU a Ukrajinou. Ukrajina se ve společné deklaraci zavázala například zajistit působení nezávislého operátora plynové přenosové sítě (z hlediska rozhodovacího procesu, odpovědnosti i organizační struktury). Z úst někdejšího ministra zahraničí Ukrajiny Jaceňjuka bylo možné slyšet dokonce pochybnosti, zda v rozporu s požadavky vstupu do Energetického společenství není stávající rusko-ukrajinský plynový kontrakt, který pomohl ukončit lednovou krizi a který zvyšuje podíl Gazpromu na ukrajinském plynovém trhu, a zda by se tento dokument neměl odpovídajícím způsobem změnit.

Energetická dimenze Východního partnerství

Ruskou stranu začínají znepokojovat také ambiciózní plány EU v energetické dimenzi projektu Východního partnerství, i když nelze zapomínat na to, že tyto ambice jsou prozatím podpořeny finanční bází ve výši 600 mil. € z rozpočtu Společenství; bude nutno, podobně jako v případě Unie pro Středomoří, počítat se spolufinancováním ze strany soukromého sektoru. Ruský ministr zahraničních věcí Sergej Lavrov během své březnové návštěvy v Bruselu dokonce poukázal na to, že Rusko bývá ze strany Západu obviňováno z udržování sfér vlivu a ptal se v té souvislosti, čím má být pro Brusel právě Východní partnerství.

Návrhy týkající se energetické dimenze jsou obsaženy již v prosincovém sdělení Komise, závěry českého předsednictví ze zasedání Evropské rady ve dnech 19. – 20. března 2009 se k nim více méně přihlásily, přestože přesnější parametry projektu budou známy až po summitu Východního partnerství, který se uskuteční 7. května 2009 v Praze.

Existovala diplomatická diskuse o tom, zda summit Východního partnerství proběhne skutečně v Praze, anebo v Bruselu jako jakási „výměna“ za dubnový pražský summit EU-USA. Podle posledních zpráv by se však summit měl uskutečnit v Praze.

2.6 ZEMĚDĚLSTVÍ

Nová pravidla pomoci „znevýhodněným oblastem“ (LFA)

21. dubna by měla Komise zveřejnit sdělení, které se týká změn v podpůrných programech určených pro tzv. znevýhodněné oblasti (less favoured areas – LFA) v rámci společné zemědělské politiky.

Legislativní pozadí

Nařízení č. 1257 z r. 1999 o podpoře rozvoje venkova z fondu EAGGF stanovuje 3 kategorie znevýhodněných oblastí (LFA): a) horské H (hlavním kritériem pro jejich definici je nadmořská výška, v nižších výškách potom sklon svahů); b) ostatní LFA O (jedná se o oblasti, které charakterizuje méně úrodná či obtížně obdělávatelná půda a vyplývající produkční omezení; dále se jedná o oblasti vyznačující se nízkou nebo klesající hustotou obyvatelstva, které je však převážně ekonomicky závislé na zemědělství, rychlý pokles počtu tohoto obyvatelstva by potom ohrozil samu životaschopnost a osídlení příslušné oblasti); c) oblasti se specifickými omezeními S (jedná se o oblasti, v nichž by mělo být žádoucí zemědělskou činnost zachovat z důvodu ochrany životního prostředí, dále do této kategorie spadají oblasti ležící při pobřeží, oblasti s turistickým potenciálem či oblasti, v nichž je žádoucí konzervace existujícího unikátního přírodního prostředí). Platné nařízení z roku 1999 přitom obsahuje ještě podmínku, podle níž celková rozloha oblastí s environmentálními omezeními a oblastí spadajících do kategorie S nemá přesahovat 10% celkové rozlohy příslušného státu.

Situace v ČR

V ČR z této definice spadá přibližně polovina celého zemědělského půdního fondu do oblastí LFA, otázka nové definice podmínek pro speciální podporu těchto oblastí se jí tedy významně dotýká. Řešení této otázky náleželo i mezi deklarované priority českého předsednictví pro oblast SZP. Největší část českých LFA spadá do kategorie horských či ostatních, pouze minimálně se vyskytují oblasti kategorie S se specifickými omezeními.

Komise navrhla nový jednotný systém klasifikace LFA již v roce 2004 v souvislosti s přípravou nové finanční perspektivy 2007–2013 a fondu pro rozvoj venkova EARFD, který byl mimo jiné určen také pro podporu LFA (osa II, žadatelé z LFA jsou zvýhodňováni také v řadě programů spadajících pod osu I). Nová klasifikace znala již jen 2 kategorie, a to: A) horské oblasti a B) jiné než horské oblasti.

Tato kategorie se dále rozdělovala na dvě podskupiny: a) oblasti značně přírodně znevýhodněné (na základě klimatických podmínek či produktivity půdy) a b) oblasti zvláště znevýhodněné (kategorie kombinující některé atributy současných kategorií O a S – pokračování v zemědělské činnosti je v nich spojeno s potřebou zachovat životní prostředí, ráz krajiny či turistický potenciál. Do kategorie Bb měly spadat také oblasti, na něž se vztahuje ochrana pobřežního pásma. Jejich celková rozloha neměla překročit 10% rozlohy státu.

Nová klasifikace navržená Komisí v roce 2004 se tedy jednoznačně zaměřovala na znevýhodnění podmínkami přírodního charakteru (kvalita půdy a klimatické podmínky) a upouštěla od stávající klasifikace, která umožňuje některým oblastem kvalifikovat se na LFA pouze díky zohlednění podílu obyvatelstva, které se v dané oblasti zabývá zemědělskou činností, hustoty osídlení a rozhodnutí, že zachování zemědělské činnosti je v dané oblasti také z demografických a sociálních důvodů důležité (viz charakteristika současné kategorie O).

Legislativní pozadí – pozice Evropského parlamentu

Návrh byl projednáván v roce 2005, klíčovým legislativním činitelem je přitom dle platného primárního práva (Smlouva z Nice) Rada, Evropský parlament je pouze konzultován. Zpravodajkou návrhu v EP byla poslankyně Agnes Schierhuberová (Rakousko, EPP-ED). Na základě její zprávy bylo v červnu 2005 schváleno usnesení, v němž EP navrhl několik změn.

Jednak požadoval větší prostor pro zohlednění specifík jednotlivých členských států (členské státy měly samy stanovit oblasti oprávněné k platbám v souladu se svojí institucionální strukturou). EP také vrátil do klasifikace vypuštěnou demografickou dimenzi. Mezi „horské“ a „jiné než horské oblasti oprávněné k platbám“ měly patřit i oblasti s výskytem malého nebo klesajícího počtu obyvatel závislých na zemědělském sektoru, jehož útlum by ohrozil sociální, ekonomickou a environmentální životaschopnost těchto oblastí. Hustota obyvatelstva zabývajících se zemědělskou činností tak měla být zohledňována dokonce v obou kategoriích. EP také navrhoval vypustit podmínku, že „celková rozloha zvláště znevýhodněných oblastí nesmí překročit 10% rozlohy státu.“

Pozice EP tedy byla co se týče podmínek definice znevýhodněných oblastí velmi velkorysá, což by mělo i příslušné finanční dopady. Nebylo tedy možné příliš očekávat, že by Komise tyto návrhy zohlednila, tím spíše má-li EP pouze konzultační pravomoc. Ani Rada ovšem ohledně tohoto návrhu Komise konsensus nenašla, Komise se tedy rozhodla původní návrh stáhnout.

Podle platného Nařízení č. 1698 z roku 2005 o podpoře rozvoje venkova z EAFRD má původní klasifikace LFA platit do 1. ledna 2010, Komise byla povinna v roce 2008 prezentovat zprávu o dosavadním fungování tohoto systému a přinést nové konkrétní návrhy. Evaluace, meziresortní debata a diskuse se zástupci člen-

ských států probíhá už od roku 2006, zveřejnění konkrétního návrhu se očekávalo již v roce 2008. Nakonec však bylo upřednostněno dokončení legislativního procesu u střednědobé revize SZP (Health Check) a odložení řešení ostatních problémů až na rok 2009. Komise proto přichází s tímto očekávaným návrhem až letos v dubnu.

Přetrvávající sporné body

Předmětem probíhající debaty jsou zejména otázky, zda zavést jednotná kritéria pro definici LFA a jakého druhu, jaký manévrovací prostor poskytnout členským státům a také jak zvýšit efektivitu zacílení těchto plateb a zmírnit administrativní břemeno.

Samotná koncepce LFA bývá nezdůvodněně považována za jeden ze symbolů regulativní deformace, který je typický pro SZP: Oblasti, které jsou z nejrůznějších důvodů (vysoká nadmořská výška, klima, nízká úrodnost a výnosnost půdy, svažité terén apod.) málo vhodné pro zemědělskou činnost, jsou podporovány finančními dotacemi a zemědělská činnost je zde nezdůvodněně tímto způsobem „uměle“ udržována, žadatelé o dotaci finančně i jinak zvýhodňováni. Naproti tomu oblasti, které žádným z definovaných omezení nedisponují, nemají na toto štědré financování nárok, žadatelé v nich jsou ve výsledku „znevýhodněni“, což má v dotačním prostředí SZP nakonec nežádoucí dopady i na zemědělství v těchto oblastech, které jsou paradoxně k zemědělské činnosti od přírody předurčeny.

Pozice ČR

Filosofie dotační politiky EU, která se v těchto případech pokouší do určité míry „přepisovat“ přírodní i demografické zákony, se začíná projevat i v ČR. Jako příklad je možné uvést dva sousedící kraje: úrodnou jižní Moravu, která se z hlediska přírodních podmínek i kvality půd nemůže kvalifikovat pro dotační zvýhodnění LFA. Na druhé straně potom Vysočina, typická LFA, kde je čím dál více patrný i blahodárny vliv dotací. Nemůže proto překvapit, pokud i zemědělci z jižní Moravy hledají cesty, jak svůj přírodně a přirozeně zvýhodněný kraj kvalifikovat mezi znevýhodněné oblasti (podle měřítek EU) – například snaha lobby, aby mezi uvažovaná nová klimatická kritéria byl zahrnut také roční úhrn srážek a potenciální nedostatek vody zhoršující se vlivem klimatických změn.

Definice zón ležících „na půli cesty“ mezi horskými zónami a zónami se specifickým znevýhodněním každopádně zůstává i nyní, před zveřejněním sdělení Komise, nejspornějším bodem.

III. PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ EP A HLASOVÁNÍ SKUPINY ODS V EP¹

Plenární zasedání ve dnech 23. – 26. března 2009

Projednávaný návrh	Datum hlasování pléna	Výsledek hlasování						Poznámky
		Pro		Proti		Zdrželi se hlasování		
		Celkem	ODS v EP	Celkem	ODS v EP	Celkem	ODS v EP	
Zpráva Pietikäinenové týkající se shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (A6-0119/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	550	6	14	0	32	0	3 posl. ODS nepřítomni
Hegyiova zpráva týkající se aktivního dialogu s občany o Evropě (A6-0107/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	529	1	90	6	46	1	1 posl. ODS nepřítomen
Zpráva Krehlové týkající se osvědčených postupů v oblasti regionální politiky a překážkách při využívání strukturálních fondů (A6-0095/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	585	8	35	0	42	0	1 posl. ODS nepřítomen
Roszkowskeho zpráva týkající se doplňkovosti a koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova (A6-0042/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	626	8	34	0	7	0	1 posl. ODS nepřítomen
Zpráva Sárbuové týkající se uvádění biocidních přípravků na trh (A6-0076/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	652	8	5	0	17	0	1 posl. ODS nepřítomen
Becseyho zpráva týkající se struktury a výše spotřební daně z tabákových výrobků (A6-0121/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	525	7	103	1	45	0	1 posl. ODS nepřítomen
van Nistelrooijova zpráva týkající se Zelené knihy o územní soudržnosti a stavu diskuse o budoucí reformě politiky soudržnosti (A6-0083/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	606	8	50	0	29	0	1 posl. ODS nepřítomen
Vlasákova zpráva týkající se městská dimenze politiky soudržnosti v novém programovém období (A6-0031/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	592	7	47	0	48	1	1 posl. ODS nepřítomen
Mikolášikova zpráva týkající se provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013 (A6-0108/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	565	7	75	0	39	1	1 posl. ODS nepřítomen

Becseyho zpráva týkající se evropské iniciativy pro rozvoj mikroúvěru na podporu růstu a zaměstnanosti (A6-0041/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	24. března 2009	574	6	23	0	12	0	3 posl. ODS nepřítomni
Seppänenova zpráva týkající se poskytnutí záruky Společenství Evropské investiční bance (A6-0109/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	644	8	17	0	17	1	1 posl. ODS nepřítomen
Marinescuova zpráva týkající se výkonnost a životaschopnost evropského leteckého systému (A6-0002/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	614	8	47	0	24	1	1 posl. ODS nepřítomen
Marinescuova zpráva týkající se letišť, uspořádání letového provozu a letové navigační služby (A6-0515/2008) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	662	8	20	0	11	1	1 posl. ODS nepřítomen
Bloklandova zpráva týkající se látek poškozujících ozonovou vrstvu (A6-0045/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	25. března 2009	667	6	13	1	10	1	1 posl. ODS nepřítomen

Plenární zasedání ve dnech 1. – 2. dubna 2009

Projednávaný návrh	Datum hlasování pléna	Výsledek hlasování						Poznámky
		Pro		Proti		Zdrželi se hlasování		
		Celkem	ODS v EP	Celkem	ODS v EP	Celkem	ODS v EP	
Zpráva Váleanové týkající se provádění směrnice 2004/38/ES o právu občanů EU a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států (A6-0186/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	500	1	104	7	55	0	1 posl. ODS nepřítomen
Zpráva Gacekové týkající se problémů a perspektiv občanství Unie (A6-0182/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	578	1	64	1	14	6	1 posl. ODS nepřítomen
Angelakasova zpráva týkající se investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení (A6-0134/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	629	8	17	0	12	0	1 posl. ODS nepřítomen
Laxova zpráva týkající se Kodexu Společenství o vízech (A6-0161/2008) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	569	7	50	0	32	1	1 posl. ODS nepřítomen
Tatarellova zpráva týkající se systému ekoznačky Společenství (A6-0105/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	633	4	18	4	2	0	1 posl. ODS nepřítomen

Zpráva Buitenwegové týkající se rovného zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci (A6-0149/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	363	1	226	7	64	0	1 posl. ODS nepřítomen
Onyszkiewiczova zpráva týkající se nové dohody mezi EU a Ruskem (A6-0140/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	416	8	80	0	147	0	1 posl. ODS nepřítomen
Zpráva Riesové týkající se zdravotních rizik spojených s elektromagnetickými poli (A6-0089/2009) – závěrečná rezoluce ke zprávě	2. dubna 2009	559	3	22	5	8	0	1 posl. ODS nepřítomen

¹ Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.

IV. SLOVNÍČEK

Agenda 2000

Všeobecný dokument z roku 1997 o rozšíření EU, reformě společných politik a o budoucím finančním rámci Unie po 31. prosinci 1999. Součástí Agendy 2000 byly posudky Komise na země, které se v té době ucházely o členství v EU.

Blokační menšina

Pojem související s hlasováním v Radě. Tzv. Ioanninský kompromis z roku 1994 blokační menšinu vymezuje v rozmezí 25–30 % hlasů v Radě. V současné EU-27 je stanovena na 91 hlasů, které jsou zapotřebí, aby členské státy v Radě nepodpořily projednávaný návrh.

Cross-compliance

Také „křížová shoda“. Vyžaduje, aby zemědělci dodržovali při hospodaření předepsané legislativní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zdraví zvířat apod. Uplatňuje se u zemědělců, kteří jsou příjemci tzv. přímých plateb. Pokud podmínky nedodrží, mohou jim být tyto platby sníženy nebo zrušeny.

Dohodovací řízení

Také smířčí řízení. Fáze spolurozhodovací procedury, kterou Rada a EP zahajují v případě, že při projednávání návrhu legislativy nedospěly ke vzájemné shodě. Dohodovacího řízení se účastní zástupci obou institucí. Jejich případný kompromis musí odsouhlasit Rada i EP.

Druhý pilíř

Agenda společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Iniciátorem aktivit jsou vedle Komise i členské státy. Rada zpravidla rozhoduje jednomyslně, EP je konzultován.

Finanční perspektiva

Víceletý finanční rámec EU, který je přijímán ve formě meziinstitucionální dohody mezi Komisí, Evropským parlamentem a Radou. Finanční perspektiva stanovuje rozpočtové priority EU na střednědobé období a nastavuje každoroční výdajové stropy pro každou z nich.

Hlasování kvalifikovanou většinou (QMV)

Způsob hlasování v Radě, při němž jsou jednotlivým členským státům přiděleny hlasy podle jejich „váhy“. Při hlasování QMV se zpravidla naplňuje tzv. trojí většina – většina členských států, jež musejí reprezentovat alespoň 62 % celkové populace EU a musejí disponovat alespoň 255 hlasy z celkových 345.

Klauzule passarelle

Také překlenovací klauzule. Princip obsažený mj. v tzv. evropské ústavě. Na jeho základě může po jednomyslném schválení Rady (v některých případech také na základě hlasování EP) dojít k trvalému přesunutí hlasování v určité oblasti z režimu jednomyslnosti do kvalifikované většiny. Úprava hlasování v Radě tedy nevyžaduje revizi primárního práva.

Komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí ve věci pravomocí, které na ni delegovala.

Komunitární preference

Jeden ze základních principů společné zemědělské politiky EU. Podle této zásady mají členské státy spotřebovat primárně zemědělskou produkci z EU.

Lucemburský kompromis

Politická dohoda z roku 1966, podle které Rada v případě, že jsou dotčeny velmi důležité zájmy členského státu, nerozhoduje kvalifikovanou většinou, ale jednomyslně.

Nařízení

Jeden ze dvou typů norem, které jsou v EU přijímány nejčastěji. Nařízení jsou přímo účinná a přímo použitelná a po svém přijetí se stávají součástí práva členských států EU.

Primární právo

Také „ústavní“ právo ES/EU. Je reprezentováno především zakládajícími smlouvami, přičemž zahrnuje i všechny pozdější akty, které je mění: např. přístupové smlouvy, závazné protokoly ap.

První pilíř

Agenda jednotného trhu EU a aktivity (politiky), které na ni navazují. (Vše, co nespadá do druhého nebo třetího pilíře.) Komise má v prvním pilíři exkluzivní právo legislativní iniciativy, Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, EP spolurozhoduje.

Sekundární právo

Suma právních norem tvořená akty přijímanými orgány ES/EU na základě primárního práva. Typicky se jedná o nařízení, směrnice, rozhodnutí, stanoviska a doporučení.

Směrnice

Jeden ze dvou typů norem, které jsou v EU přijímány nejčastěji. Směrnice jsou zpravidla závazné jen co do výsledku a vyžadují přijetí národního prováděcího předpisu.

Spolurozhodování

Nejpoužívanější legislativní procedura v EU. Při spolurozhodování se na přijímání norem podílí rovným dílem Rada i EP.

Subsidiarita

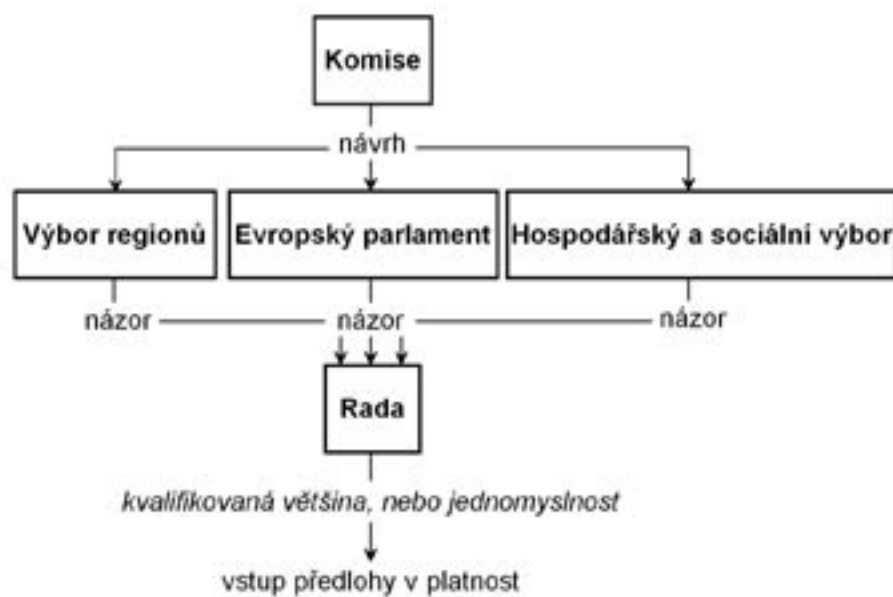
Jeden ze základních principů EU. Podle principu subsidiarity se mají nezbytná rozhodnutí a normy přijímat na té úrovni, která je pro to nejvhodnější.

Třetí pilíř

Agenda spolupráce v oblasti justice a vnitra. Iniciátorem aktivit jsou vedle Komise i členské státy. Rada zpravidla rozhoduje jednomyslně, EP je konzultován.

V. SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

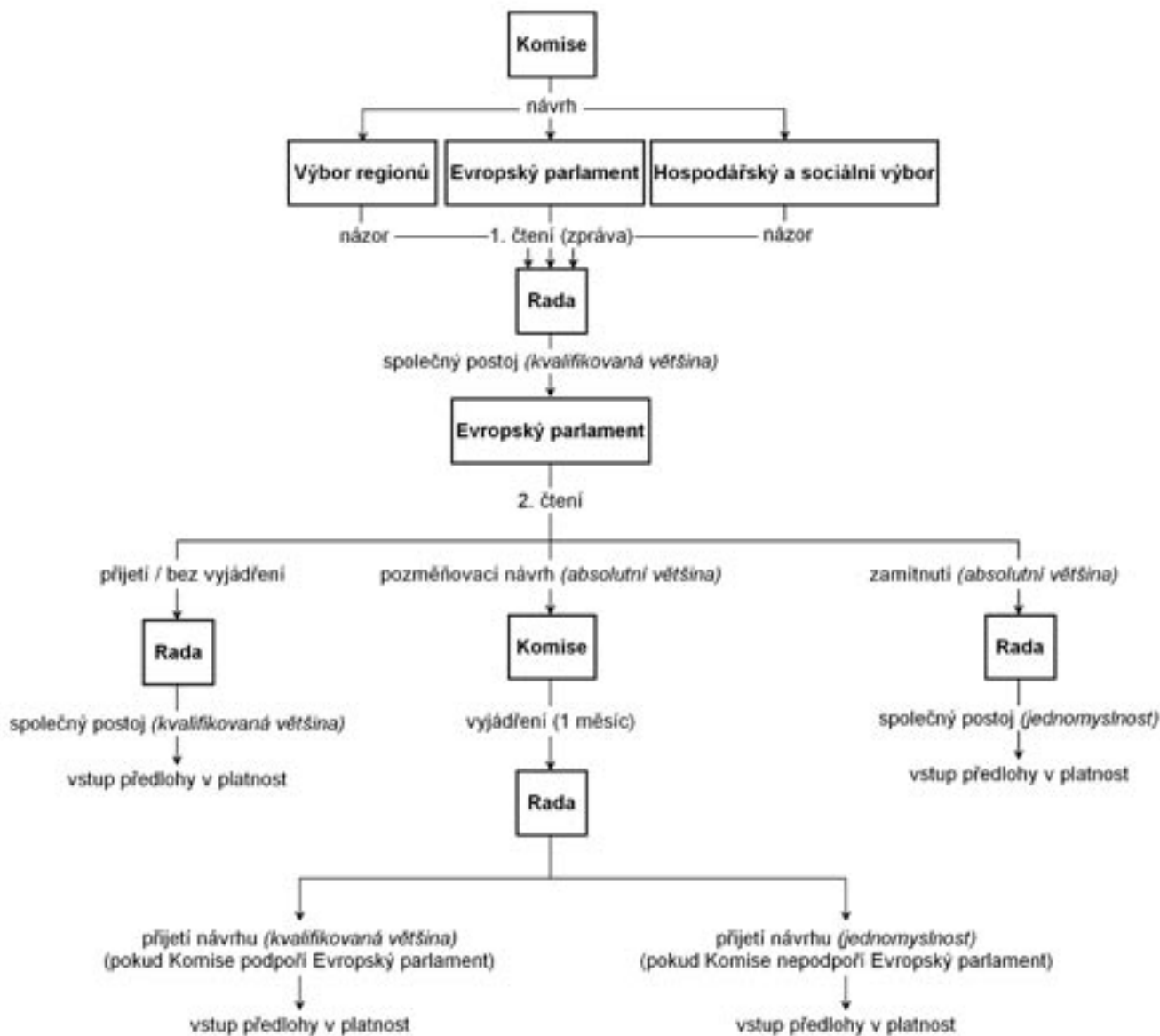
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

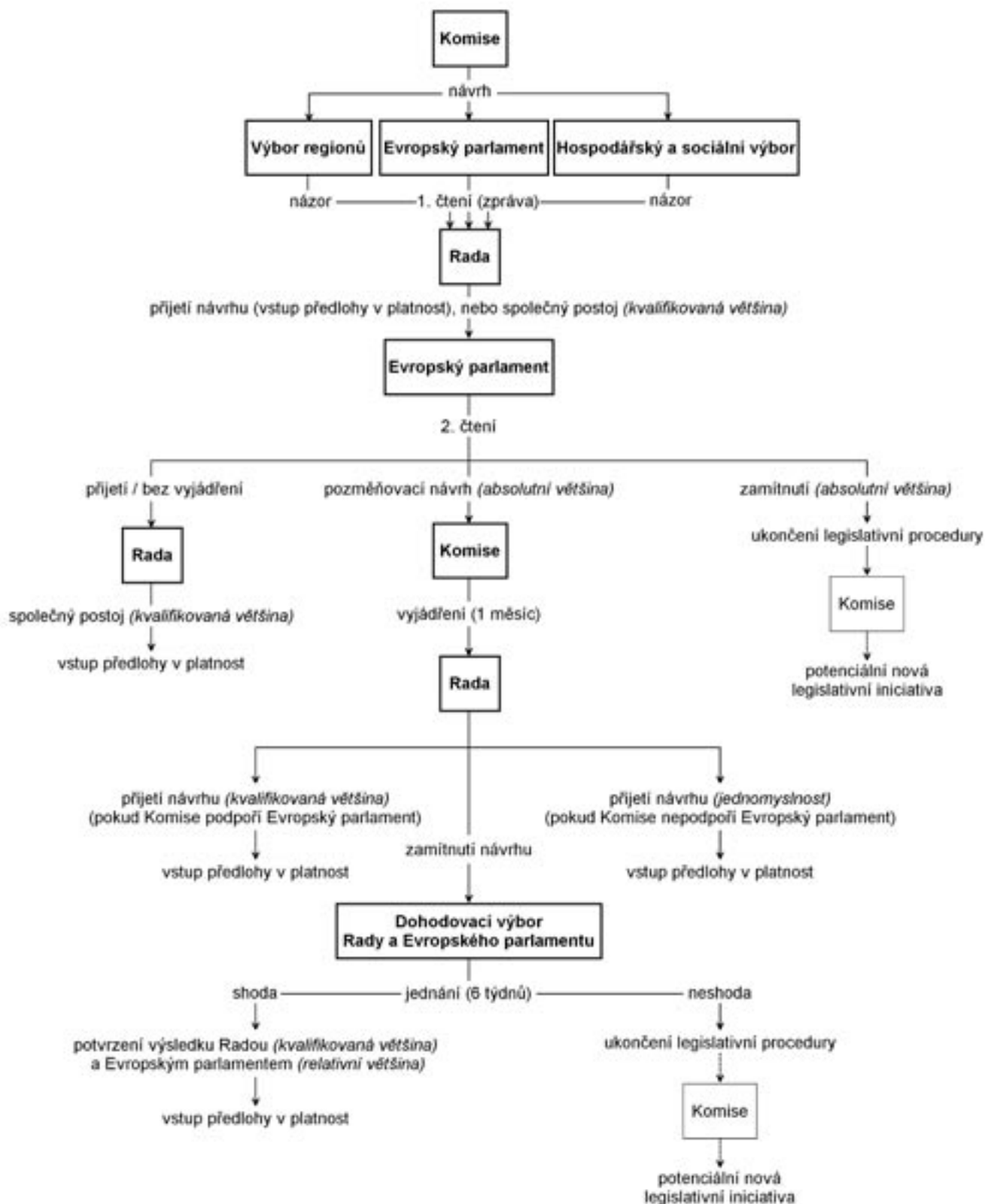
Schéma procedury spolupráce

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.

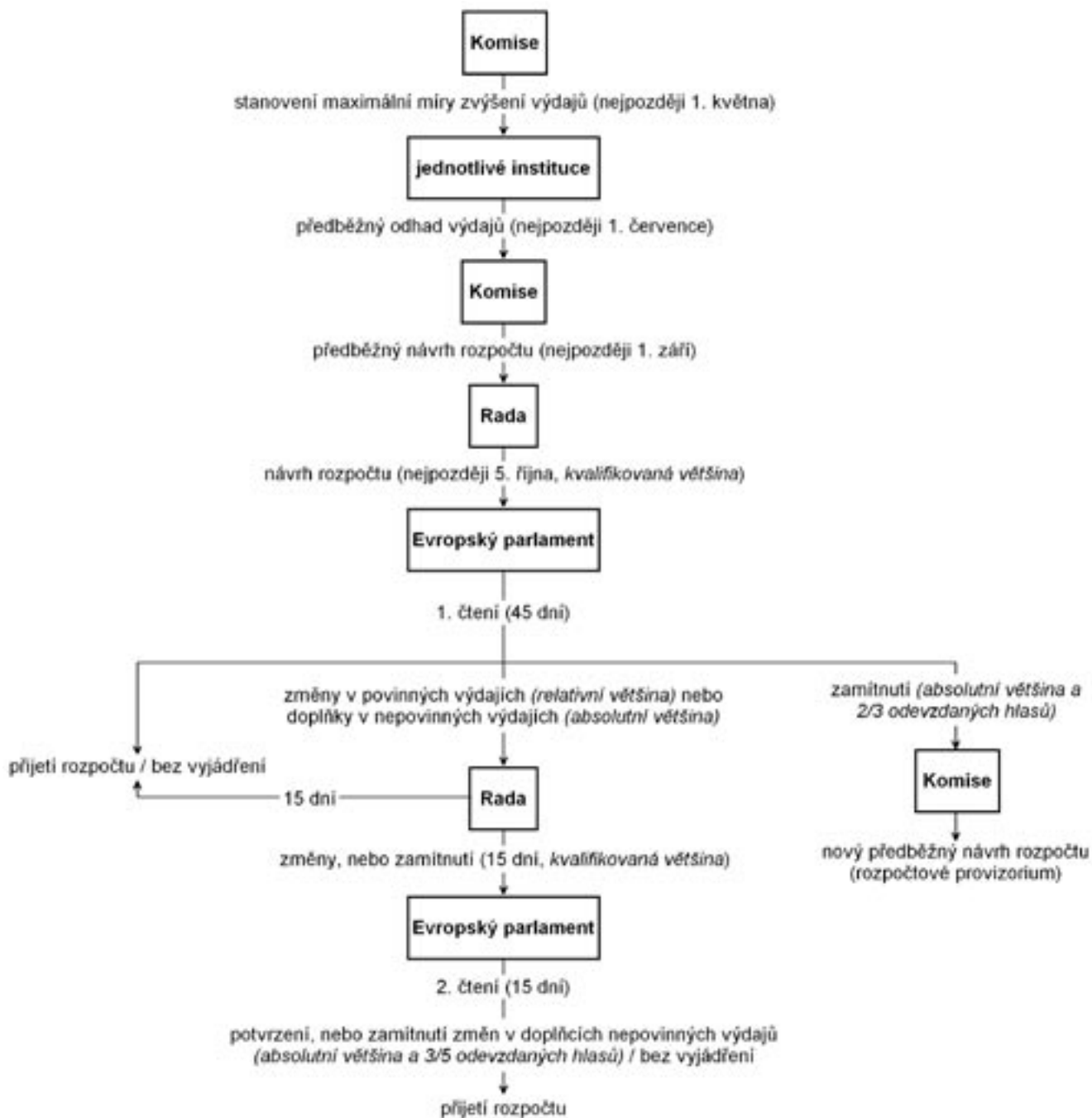
Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma rozpočtové procedury

Poznámky

1. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.